BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU 38

15 KASIM 1977
400 KURUŞ

IMF Heyeti neyin hazırlığı içinde ?

Türkiye'nin ayakta duramaz hale gelen yarı-sömürge, yarı-feodal yapısı emperyalist ülkeler tarafından sözümona "kurtarılmaya" çalışılıyor. Emperyalizmin özellikle ABD emperyalizminin mali örgütü olan Uluslararası Para Fonu (İMF) heyeti bunun için bir müddet önce Türkiye'ye gelmiş ve yeni bağımlılık ve sömürü tedbirleri dayatmıştı.

İşbirlikçi sınıfların, onların ekonomisinin bir müddet daha ayakta kalmasını sağlayacak bu tedbirleri faşist MC "ekonomi istikrara kavuşacak", "ülke çıkmazdan kurtulacak" süsleriyle yaldızlayarak, birbir uygulamaya koymuştu. Faşist MC emperyalistlerden biraz daha borç alabilmek, yani ülkenin daha çok yağmalanması için devalüasyon yapmış, bütün temel mallara büyük oranlarda zam getirmiş, taban fiyatlarını düşük tutmuş, çalışan yığınların ücretlerini arttırmamak için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

Bu durum halkın sırtına dayanılmaz baskı ve sömürü yıktı. Halk kitleleri daha büyük oranda açlığın, işsizliğin çemberine alındı. Emperyalistlere olan borçlar, bağımlılıklar ve onların siyasi baskıları daha çok arttı.

Ancak bütün bunlar bile ne işbirlikçi sınıfların durumunun düzelmesini sağladı, ne de emperyalistleri tatmin etti. Emperyalistler daha çok bağımlılık ve sömürü istiyordu. Bunun için bir ay kadar önce IMF heyeti tekrar geldi. Şimdi emperyalist ülkelerin basın yayın kurumları artık hiç gizlemeksizin, sahte maskelertakmaksızın ne istediklerini, ne yapılması gerektiğini açık açık söylemektedir. Bunlara göre Türkiye "dış borç yükünün ağırlığı bakımından, Zaire ve Peru'nun yanı sıra dünyanın en kötü durumdaki üç ülkesinden biridir."

IMF heyetinin incelemeleri hakkında Batı Almanya televizyonu şunları söylemektedir: "Kısa vadeli borçları 3, öteki dış borçları ise 2 milyar dolar olan, bir ülke için son derece üzücüdür bu. İncelemelerin olumsuz sonuç vermesi halinde, Türkiye iflas etmiş olacaktır"

İngiltere BBC Radyosu ise IMF heyetinin ne yapmakta olduğunu açıkça söylemektedir: "Para Fonu heyeti, Türkiye'nin karşılaştığı ekonomik güçlükleri, gittikçe büyüyen ve 3 milyar, 300 milyon dolara erişen dış ticaret açığını gözden geçirdiler. Hızlı fiyat artışlarını incelediler, dış ödemeler dengesi açığı üzerinde durdular, döviz birikimini dikkate aldılar. Türkiye'nin kısa vadeli borçlarını ödemesi olasılığını araştırdılar." (11 Kasım Cumhuriyet) Gene aynı çevreler, Türkiye'nin IMF'nin dediklerini kabul ederse kurtulabileceğini yazmaktadır. Maliye Bakanı da IMF heyeti ile görüşmelerin olumlu geçtiğini bazı pürüzler kaldığını, onlar da çözülünce herşeyin yoluna gireceğini söylemektedir. Maliye Bakanı'na göre IMF heyetinin istedikleri kabul edilirse, önce IMF 48 milyon dolar borç verecek, 1978 yılı içinde ise İMF'nin vereceği krediler 480 milyon dolara ulaşacaktır. Gene bakanın açıklamasına göre, IMF'nin "olumlu" kararını ve ilk borç vermesini takiben "Morgan Guarantee" "Chase Manhattan" ve "Deutsche Bank" gibi Amerikan ve Alman bankaları da 1 milyar dolara yakın kredi açacaktır. İşte! Emperyalistler ile uşakları aynı masalı okuyorlar. Her ikisine göre de Türkiye IMF'nin dediklerini yaparsa krediler akacak, ekonomi kurtulacak. Böyle birşey ancak emperyalistler ve uşaklarının söyleyebileceği boş bir yalandır. Türkiye'nin büyük bunalımlarla sarsılıyor olmasının nedeni emperyalizme bağımlılığı, onun yarı-sömürgesi olması, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğünün hüküm sürüyor olmasıdır. Ve bu güçler yıkılmaksızın ülke emperyalistlerin baskı ve boyunduruğu altında olacaktır. IMF'nin ABD emperyalizmi ve diğer emperyalistlerin çıkarı için dayattığı tedbirler bağımlılığı daha da derinleştirecek, yarı-sömürge, yarı—feodal yapı ile halk kitleleri arasındaki çelişkiyi daha da keskinleştirecektir. Ülke emperyalistler tarafından daha çok yağmalanacak, halkın sırtına yeni dayanılmaz yükler yıkılacaktır. İşte IMF'nin hazırlamakta olduğu budur. IMF'nin 3-4 ay önceki gelişinde dayattığı tedbirler ne getirmişse şimdi dayattığı tedbirler de onu getirecektir. Nitekim İMF'nin % 20 devalüasyon isteği bilinmektedir. Yeni dayatılacak tedbirler işbirlikçi ekonomide canlılık getirebilir mi? Bu mümkün değildir. Çünkü ithalat ve ihracat arasındaki oransızlık ve dış ticaret açığı sürekli büyümektedir. Bu açığı sözümona gidermek için bulunacak borçlar, kısa vadede bunalımı kaçınılmaz olarak daha da büyütecektir. Emperyalist ülkeler şimdi sadece ekonomik bağımlılık ve sömürü ile yetinmiyorlar. İstediklerinin tümünü kolayca yapacak, siyasi emellerini yerine getirecek yeni bir hükümet istemektedirler. Nitekim emperyalistlerin basını şunları söylüyor: "Uluslararası Para Fonu heyeti ile Ankara'da yapılan görüşmeler öteki para kaynaklarının da kapısını aralayacak bir anlaşmaya gideceği yerde, yeni bir koalisyon krizine doğru sürüklenmektedir... Türkiye'de iç politika nedeniyle hükümet para fonu ile anlaşmaya varmakta güçlük çekmektedir. Ancak para fonu ile anlaşmadan yabancı bankalar Türkiye'ye ihtiyacı olduğunu tahmin ettikleri yüzlerce milyon dolarlık krediyi açmakta isteksiz davranacaklardır" (11 Kasım 1977 Cumhuriyet)

IMF heyetinin söyledikleri ve ABD emperyalistlerin Kıbrıs ve Türkiye'de sarsılan hegemonyasını tamir etmek için isteklerine uygun bir hükümet istediği de bilinirse bugün işbirlikçi sınıfların MC yerine AP-CHP koalisyonu veya benzeri bir hükümet demelerinin anlamı kolayca anlaşılmaktadır.

Emperyalistler, özellikle ABD emperyalizmi ekonomik emellerinin yanısıra siyasi emellerini yerine getirecek yeni bir hükümet istemektedir. IMF heyetinin hazırlığı içinde olduğu diğer bir mesele de budur. Emperyalistlerin emirlerini daha kolay yerine getirecek, iç anlaşmazlığı daha az olan yeni bir hükümet.

Emperyalistlerin ve işbirlikçi hakim sınıfların istedikleri hükümet değişikliğinin (MC yerine, AP-CHP koalisyonu veya benzeri bir hükümet) faşist diktatörlüğü korumak ve halk üzerindeki sömürü ve zulmü daha kolay sürdürebilmek hesapları için olduğu daha da açık hale gelmektedir.

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI AYNI MASALI OKUYORLAR. HER İKİSİNE GÖRE DE TÜRKİYE IMF'NİN DEDİKLERİNİ YAPARSA KREDİLER AKACAK, EKONOMİ KURTULACAK. BÖYLE BİRŞEY ANCAK EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARININ SÖYLEYEBİLECEĞİ BOŞ BİR YALANDIR. TÜRKİYE'NİN BÜYÜK BUNALIMLARLA SARSILIYOR OLMASININ NEDENİ EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞI, ONUN YARI—SÖMÜRGESİ OLMASI, BÜYÜK BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ DİKTATÖRLÜĞÜNÜN HÜKÜM SÜRÜYOR OLMASIDIR. VE BU GÜÇLER YIKILMAKSIZIN ÜLKE EMPERYALİSTLERİN BASKI VE BOYUNDURUĞU ALTINDA OLACAKTIR. IMF'NİN ABD EMPERYALİZMİ VE DİĞER EMPERYALİSTLERİN ÇIKARI İÇİN DAYATTIĞI TEDBİRLER BAĞIMLILIĞI DAHA DA DERİNLEŞTİRECEK, YARI-SÖMÜRGE, YARI-FEODAL YAPI İLE HALK KİTLELERİ ARASINDAKİ ÇELİŞKİYİ DAHA DA KESKİNLEŞTİRECEKTİR. ÜLKE EMPERYALİSTLER TARAFINDAN DAHA ÇOK YAĞMALANACAK, HALKIN SIRTINA YENİ DAYANILMAZ YÜKLER YIKILACAKTIR.

EMPERYALİSTLER, ÖZELLİKLE ABD EMPERYALİZMİ EKONOMİK EMELLERİNİN YANISIRA SİYASİ EMELLERİNİ YERİNE GETİRECEK YENİ BİR HÜKÜMET İSTEMEKTEDİR. IMF HEYETİNİN HAZIRLIĞI İÇİNDE OLDUĞU DİĞER BİR MESELE DE BUDUR. EMPERYALİSTLERİN EMİRLERİNİ DAHA KOLAY YERİNE GETİRECEK, İÇ ANLAŞMAZLIĞI DAHA AZ OLAN YENİ BİR HÜKÜMET.

HALKIN YOLU

Mahalli seçimler ve "Halkın çıkarı"

Yeni bir seçim dönemi başlıyor. Burjuva partilerin hepsi kendi lehlerine bir siyasi ortam yaratmaya, her seçimde olduğu gibi, ülkenin ve halkın geleceği bakımından bu seçimlerin son derece önemli olduğuna halkı inandırmaya çalışıyor. Kitleler, burjuva kurumların üzerine örtülen "ulus çıkarı", "memleket çıkarı" örtüsünün altında yatanları, eskiye göre daha da açık ve net olarak kavrıyorlar.

Burjuva partiler, sarsılan burjuva kurumlara saygınlık kazandırabilmek için yeni yollar, yeni vaatler arıyorlar. Dayanılmaz hale gelen hayat pahalılığından, işsizlikten, iş ve can güvensizliğinden kurtulmak isteyen kitleleri bu defa daha az tatlı, daha az süslü vaatlerle peşlerinden sürüklemek istiyorlar. Bütün partilere göre, mahalli seçimler çok önemlidir. Kitleler bir defa daha mutlaka onlarla olmalı, onlara oy vermelidir.

Faşist AP'ye göre ülkenin istikrara kavuşması, zamları, karaborsayı, işsizliği önlemek, hayat pahalılığını durdurmak için, halk, bu defa AP'ye oy vermelidir. Memleketin bundan sonra sıkıntısız yaşayabilmesi, mahalli seçimlerde AP'nin güçlenmesine bağlıdır.

MHP faşistleri ise, en azgın emperyalist uşağı olduğunu unutturmaya, kitlelerin özlemlerini istismar ederek, sahte demagojilerle onları peşlerine takmaya çalışıyor.

Kitlelerin faşizme karşı öfkesinin, baskı ve sömürüden kurtulma özlemlerinin ifadesi olduğunu kabul ettirmeye çalışan reformcu CHP de bu seçimlerin çok büyük öneme sahip olduğunu söylüyor. Tatlı vaatlerinin artık inandırıcılığını yitirmekte olduğunu gören CHP, daha çok "memleketin geleceğini kurtarmak, demokrasiyi korumak ve MC'den kurtulmak için CHP ile beraber olunmalıdır" propağandasına dayanıyor. Ülkenin geleceğini belirlemek için halka dayanıyor olduklarını söylüyor.

Bu faşist ve çeşitli burjuva partilerin iddia ettikleri gibi, mahalli seçimler ülkenin geleceğini mi belirleyecektir? Kitlelerin kurtuluşu, geleceğe güvenle bakabilmeleri bu seçimde şu veya bu partiyle beraber olmaya mı bağlıdır? Hayır! Bütün bunlar boş ve saçma şeylerdir.

Burjuva partilerin her zaman kaçınılmaz olarak yaptıkları ve yapacakları mevcut düzeni koruyacak, şu veya bu biçim altında onu sürdürecek bir programa, kitlelere umutlarının gerçekleşeceği hayalleriyle "evet" dedirtmektir. Onları böyle bir mekanizmanın aletleri haline getirmektir. Düzen sınırları içinde kurtuluşa ulaşılabileceği hayallerini her zaman yaşatmak, sınıflar üstü anlamlar verdiği, tabulaştırdığı kurumları korumaktır.

Faşist partiler ve Rus uşağı sosyal-faşistler,

Dev.Sa.7.Sü.6'da

KIBRIS SORUNUNU KIBRIS HALKI ÇÖZEBİLİR

ÜLKEMİZ HAKİM SINIFLARI KIBRIS İŞGALİNİ HALKIN EMPERYALİZME KARŞI BİLİNCİNİ KÖRELTMEK İÇİN, ONU AZGIN BİR ŞOVENİZM DALGASINA SÜRÜKLEMEK İÇİN KULLANMAYA ÇALIŞTI. RUM VE YUNAN HALKINA MİLLİ DÜŞMANLIK KÖRÜKLEMEYE VE BÖYLECE EMPERYALİST EFENDİLERİNE KARŞI BİLİNÇLENMEYİ ONLARA TESLİMİYETE, EZİLEN HALKLARA DÜŞMANLIK TEMELİNDE EMPERYALİSTLERE DAYANMA İSTEĞİNE DÖNÜŞTÜRMEYE ÇALIŞTI. ŞİMDİ ABD EMPERYALİZMİNİN İSTEDİĞİ TAVİZLERİ VERMESİNDE DE BU DURUM EN ÖNEMLİ ENGELLERDEN BİRİDİR. AMA HALKIMIZ ARTIK GERÇEK DÜŞMANLARINI OLDUĞU KADAR DOSTLARINI DA GÖRECEK TECRÜBEYİ KENDİ ÖZ DENEYLERİYLE GENİŞ ÖLÇÜDE KAZANMIŞTIR.

... ABD, BUGÜNKÜ FİİLEN İKİ NATO ÜYESİ ... DEVLET ARASINDA BÖLÜNMÜŞ, EGEMENLİĞİNE, BAĞIMSIZLIĞINA KASTEDİLMİŞ BİR KIBRIS'A KARŞI DEĞİLDİR. BUGÜN KARŞI OLDUĞU BU SORUNDAN DOLAYI İKİ NATO ÜYESİ ÜLKE ARASINDAKİ ÇATIŞMANIN NATO'YU ZAYIFLATMASI, SSCB'NİN BÖLGEDE GÜÇLENMESİNE SEBEP OLMASI, VAROLAN ÇATIŞMAYI SSCB'NİN KÖRÜKLEYEREK MEVZİ KAZANMASI, SUYU BULANDIRMASIDIR.

Birleşmiş Milletler'in Kıbrıs'la ilgili aldığı son kararla bir kez daha adanın bir kesimindeki Türk işgalini ve yaratılan fiili durumu mahkum edip, aynı oturumlarda Kıbrıs Türk Federe Devleti temsilcilerine söz hakkı tanımaması, Rauf Denktaş ve çevresinin "bağımsızlık" ilan etmeye yönelik seslerini yeniden yükseltmelerine yol açtı. Onların gönlünde yatanın, sözde "bağımsız" kukla bir devlet yönetimi olduğu eskiden beri zaten açıktı. Böyle bir devletin ne kadar "bağımsız ve bağlantısız" olacağı hepimizce malum. İlanı için bile, Denktaş'ın, faşist MC'nin ve onun emperyalist efendilerinin "uygun" anını kolladığı bu devlet, olsa olsa Türk işgal birliklerinin Türkiye'den bağımsızlığı gibi bir şey olur. Ama, kukla yönetimin özü hiç değişmemesine rağmen, böyle bir bağımsızlık ilanı, emperyalistlerin özellikle iki süper devletin esas sorumlusu oldukları mevcut fiili durumun oldubittiyle meşrulaştırılmaya çalışılmasında önemli bir adım olur.

Buna rağmen, şartlar, Denktaş ve çevresi için, bu çerçeve içindeki bir "bağımsızlık" için bile elverişli değildir. Denktaş'ın Lefkoşe-Ankara arasında mekik dokuması ve "bağımsızlık" ilanının gereğini defalarca açıklamasına rağmen uygulayamaması da bundandır.

Amerikan emperyalizminin son dönemdeki çabaları, bölgedeki ve ülkemizdeki durumunu sağlamlaştırmaya yöneliktir. Artık hepimizin malumu olduğu üzere, Kıbrıs'ta iki tarafı (Kıbrıs'taki iki toplumu değil, Yunan ve Türk hakim sınıflarını) uzlaştırmaya, "adil" bir çözüme yani Türk tarafının tatminkar bir toprak tavizi vermesine zorlamaktadır. Bunun için Türkiye ve Yunanistan'daki seçimlerden doğacak iktidarların biçimine bile karışıyor. Daha geçenlerde Günaydın gibi bir burjuva gazetesi, ABD'nin Kıbrıs sorununu "çözecek" bir AP-CHP koalisyonu istediğini belirtti. Yunanistan'da da Karamanlis'in seçimi kazanmasını bekliyor. Esasen ABD, bugünkü fiilen iki NATO üyesi (Yunanistan da Kıbrıs işgaline izin verdiği için NATO'nun askeri kanadından çıkmıştı) devlet arasında bölünmüş, egemenliğine, bağımsızlığına kastedilmiş bir Kıbrıs'a karşı değildir. Bugün karşı olduğu bu sorundan dolayı iki NATO üyesi ülke arasındaki çatışmanın NATO'yu zayıflatması, SSCB'nin bölgede güçlenmesine sebep olması, varolan çatışmayı SSCB'nin körükleyerek mevzi kazanması, suyu bulandırmasıdır. O, zaten varolan Türkiye lehine dengesiz fiili durumun sürmesinin, hele hele "bağımsız" bir devletle meşrulaştırılmasının karşısında olmak zorundadır. Çünkü bu, Yunanistan ve Kıbrıs Rum toplumunun kendisinden daha da uzaklaşmasını getirecektir.

Yeni Çarlar ise, umudunu karışıklığa bağlamasına rağmen, "barışçı Çözüm" şampiyonu kesiliyor. İşgali destekleyen Yeni Çarlar, son dönemde Türk hakim sınıflarında yoğunlaşan ABD'nin dayatmalarına uysalca boyun eğme tavrıyla beraber yeniden "işgale son" lafını ağzına doladı. Onlar, aynı zamanda, Türkiye'ye ekonomik vb. etkili zorlayıcı tedbirler alınmasını da şimdi destekliyorlar. Onlar, hem tehdit ediyor, hem de böyle bir durumda doğacak boşlukları "doldurmayı" düşünüyor. Türk hakim sınıflarında ABD'nin dayattığı "çözümlere" karşı olumlu adımlar gündeme gelse, "anti-emperyalist" mücadelenin sözümona önderi kesilip ortaya atılıyor, Rum halkının dostu pozuna giriyor, ne zaman bu konuda Türkiye-Yunanistan ve ABD arasında çelişkiler yoğunlaşsa, sinsice faaliyete geçiyor. Hakim sınıflara güven vermeye ve etkisini genişletmeye çalışıyor.

Şimdi süper devletlerin ve işbirlikçilerinin her türlü müdahalesi ve denetimi altında, esas olarak onlara dayanmak ve şu veya bu süper devletten icazet alarak kurulmak istenen "Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti" daha başından ezilen dünya halklarından ve süper devletlere karşı çıkmaya çalışan ezilen ülkelerden tecrit olmuştur. Gerçekleşme ihtimali az bile olsa, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halkının iradesine karşı kukla bir yönetimin kağıt üzerindeki bir "bağımsızlığı"nı temsil etmektedir.

Ülkemiz hakim sınıfları Kıbrıs işgalini halkın emperyalizme karşı bilincini köreltmek için, onu azgın bir şovenizm dalgasına sürüklemek için kullanmaya çalıştı. Rum ve Yunan halkına milli düşmanlık körüklemeye ve böylece emperyalist efendilerine karşı bilinçlenmeyi onlara teslimiyete, ezilen halklara düşmanlık temelinde emperyalistlere dayanma isteğine dönüştürmeye çalıştı. Şimdi ABD emperyalizminin istediği tavizleri vermesinde de bu durum en önemli engellerden biridir. Ama halkımız artık gerçek düşmanlarını olduğu kadar dostlarını da görecek tecrübeyi kendi öz deneyleriyle geniş ölçüde kazanmıştır.

Dev.Sa.7.Sü.4'de

İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI, GECEKONDU YIKIMINI ve SİYASİ CİNAYETLERİ PROTESTO MİTİNG ve YÜRÜYÜŞÜNE KATIL.

YER : TANDOĞAN MEYDANI

GÜN : 20 KASIM 1977

TERTİP KOMİTESİ

Gazetenin yaygınlaştırılmasının gereği

Gazetemizi gerçekten halkın mücadelesinin bir parçası yapmak,onu sadece dağıtmak ve satmaktan ibaret değildir. Gazetenin okunup okunmadığına, okunuyorsa nasıl okunduğuna bakmalıyız. Sıradan bir günlük gazete gibi okunmasını engellemeliyiz. Her satırında her öneriyi mücadelemize nasıl geçireceğimizi düşünerek, bunun en önemli ve birinci dereceden bir sorun olduğunu kavrayarak okunmasını sağlamalıyız. Böylece gazetemizin gerçekten halkın mücadelesini ilerletmede vazgeçilmez bir araç olmasının birinci şartını yerine getirmiş oluruz.

Bunun için de gazetemizin mutlaka tartışarak ve topluca okunmasının şartlarını hazırlamalıyız . Her yazılanı hayata geçirmek için okumalı, tartışmalı, kavramalı ve kavratmalıyız.

Gazetemizin çeşitli mücadele alanlarına ilişkin önerileri devrimciler için birer direktiftir . Özellikle de başyazılarını böyle kavramalı ve hayata geçirmeye çalışmalıyız. Böylece siyasetimiz sınanacak, zenginleşecek ve gelişecektir.

"Proleter devrimci görevlerin soysuzlaştırıldığı bir zamanda, canlı siyasal çalışmaya başlamanın biricik yolu, canlı siyasal ajitasyondur." Bunu da "sık ve düzenli çıkan gazetemiz" olmadıkça sağlayamayız. Devrimciler unutmamalıdır ki, "Bir gazete sadece bir kollektef ajitatör ve kollektif propaganda aracı değildir. Aynı zamanda kollektif örgütleyicidir de...

GAZETEMİZ HALKIN YOLU'NU KİTLELERE YAYALIM !

İki süper devletin ülkemiz üzerinde yoğunlaşan sömürü ve talanına, faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki baskı ve terörüne karşı, her alanda halkın muhalefetini örgütlemek için çalışırken , gazetemiz HALKIN YOLU'nu iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı olan tüm sınıf ve tabakalar içinde hızla yaymak için, en küçük noktalarıda ihmal etmeden çalışmalıyız.

Gazetemiz esas olarak işçiler, yoksul köylüler olmak üzere, ezilen sınıflar ve tabakalara hizmet etmektedir. Öyleyse gazetemizi bu kesim içinde yaygınlaştırmamız gerekmektedir. Bunun en sağlam yolu da içinde çalışacağımız kitlelerden öğrenmektir. Devrimciler kitlelerin arasına girmelidirler.Kitlelerden korkmadan aralarına girmelidirler. Kitlelere güvenmelidirler Ezilen sınıf ve tabakalardan insanları tanımalı, hayatın ve mücadelenin bütün canlı görünümlerini gözlemlemeli, incelemeli, denemeli ve tahlil etmelidirler. Devrimciler ancak üretim mücadelesi, sınıf mücadelesi ve bilimsel araştırma mücadelesini birleştirebildikleri ölçüde proletaryanın ideolojisinin kitle için de yaygınlık kazanması yolunda devrimci çalışmayı gerçekleştirebilirler. Bunun için de uzun süreli ve kararlı çalışma sürdürmelidirler.

Bizim görevimiz; kitlelerle birleşmek, onlara yardımcı olmak, onları düzeltmek ve değiştirmektir. Onları değiştirebilmek için önce onlarla birleşmemiz gerekmektedir. Üretim mücadelesi, sınıf mücadelesi ve bilimsel araştırma mücadelesini birleştirebildiğimiz ölçüde devrimci çalışmayı hızlandırabilir, kitlelerle birleşebiliriz. Bunu doğru uygularsak onlar bizim yardımımızı kolayca ve memnunlukla karşılayacaklar, bu da siyasetimizin ve gazetemizin kitleler içinde yaygınlaşmasını sağlayacaktır. "Kitlelerin objektif olarak belli bir değişikliğe ihtiyacı vardır. Ama subjektif olarak henüz bu ihtiyacın bilincine varmamışlardır. Bu değişikliği yapmak için henüz istekli, ya da kararlı değillerdir. Böyle durumlarda sabırla beklemeliyiz." (x) diyen Mao Zedung yoldaşın önerisini titizlikle uygulamalı, kendimizi kitlelerden soyutlayıp tecrit etmemeye dikkat etmeliyiz.

Kitlelere ulaşmak, onlarla birleşmek için ezilen sınıf ve tabakalar içinde çalışmamızı sürdürürken çevremizi genişletmeli tek-tek yurtseverler, demokratlar arasındaki çalışmayı da ihmal etmemeliyiz.

İlerici niteliğini bildiğimiz, ve özellikle de bizim devrimci olduğumuzu bilen kişilere gazetemizi okutmak onları gazetemizin siyasetleri etrafında örgütlemek için daha ne bekliyoruz?..

Bu arkadaşlar için ilk yapılacak şey! Onların günlük genel veya yerel olaylarda görebildikleri çelişkileri tesbit etmek, bu konuya ilişkin örnek bir yazıyı gazetemizden okumasını sağlamak ve sonra da konu ile ilgili tartışmayı yoğunlaştırmak olmalıdır. Gazeteye ilgisini çekebildikten sonra hemen başlangıçta tüm siyasetleri aktarmak aceleciliğinden sakınmalı, öncelikle gazetemizi sürekli takip edebilme alışkanlığını kazandırmalıyız. Sabırlı, ama geç kalmadan sürdüreceğimiz denetleme sonunda onun sorularına muhatap olacağız. Bu sorular etrafında siyasetlerin aktarılması arkadaşın saflara doğru ilerlemesini örgütleyecektir.

Gerek ezilen sınıf ve tabakaları ve gerekse de tek-tek ilericilere, yurtseverlere ve demokratlara önderlik etme deneyimlerimiz ve çalışmalarımız yetersiz kalıyor . Gazetemizin en geniş kitlelere ulaştırılması konusundaki zaaflarımız, eksikliklerimiz bize bunu gösteriyor. Hâlâ kitlelerden korkmak, onlara güvenmeme sonucu üzerimizden atamadığımız ihmalciliğin "Henüz zamanı değil", "Acaba olur mu?" ya da "Gazeteyi okuyacak seviyede değil" vb. gibi düşünceler ile bize geçmişten miras kalan kitlelerin dışında örgütlenme hatalarımızı tümüyle aşmış değiliz. Kitlelerden kopukluğun getirdiği küçük burjuva aceleciliğinden kaynaklanan sol sekter hatalarımız var. Bu hatalar kitlelerin kendiliğinden eylemlerinin öneminin ve onların günlük mücadelerinde yer almanın gerekliliğinin kavranamamasına yol açıyor. Biz siyasetimizle kitlelere önderlik etmeyi ve onu örgütlemeyi amaçlıyoruz, hiçbir zaman dışarıdan seslenen olmamalıyız. Asıl olan kitlelerin her türlü mücadelesinde yer alarak önderlik görevini yapmaktır. Kitlelere önderlik görevini yapabilmenin ve onları örgütleyebilmenin en iyi yollarından birisi de gazetemiz HALKIN YOLU'nu kitleler içinde yaygınlaştırmaktır.

Ezilen sınıf ve tabakaların tek-tek ilerici, yurtsever, demokrat unsurların günlük yaşamlarında tesbit ettikleri çelişkileri derinleştirerek gazetemizdeki yazı ve makalelere dikkatlerini çekmek, gazeteyi okutmak ve tartışmak onları kısa zamanda okuyucu olarak saflara çekmeyi sağlar. Giderek, siyasetler hakkında eleştirilerini istemek ve tartışmaya çekmek, onları gazetenin siyasetleri etrafında örgütlemeyi getirir.

GAZETEMİZE UYGULANAN FAŞİST BASKILARI KARARLILIKLA GÖĞÜSLEYELİM !

Hâkim sınıflar halkın proleter devrimci önderliğe kavuşmasını engellemek için TRT, burjuva basını, vb. gibi tüm kitle haberleşme araçlarını seferber ediyorlar. Buna bağlı olarak başta proleter devrimci basın olmak üzere ilerici, yurtsever basın üzerinde yoğun bir baskı uyguluyorlar. Bütün bu engellemelere rağmen biz proleter devrimcilerin görevi; gazetemiz HALKIN YOLU'nu en uzak köşelerdeki ilerici unsurlara kadar ulaştırma ve siyasetlerimizi hayata geçirmede onlara önder olmadır.

Gazetemizin halka ulaşmasında hiç bir güç bizi engellemez... Her çeşit baskıya ve zulüme rağmen gazetemizi en geniş kitlelere yaymalı, siyasetlerini halka mal etmeliyiz. Faşist diktatörlüğün baskı zulmüne karşılık mücadele azmimizi yükseltmeli gazetemizin, siyasetlerini kitlelere mal etmeli, önümüzdeki engelleri engelleri fethetme ruhuyla aşmalıyız. Halkımızı, gazetemiz HALKIN YOLU ve onu halka ulaştırmaya çalışan arkadaşlar üzerinde uygulanan faşist baskıları protesto etmeye çağırmalıyız. Tüm ilerici, yurtsever,demokrat ve devrimcileri bu görev etrafında birleştirmeliyiz.

GAZETEMİZİN YAYGINLAŞTIRILMASINDA PROLETER DEVRİMCİLERE DÜŞEN GÖREVLER

Kendimizin,dostlarımızın ve düşmanlarımızın sosyal, ekonomik,kültürel ve siyasal durumlardaki gelişmeleri Marksizm-Leninizm Mao Zedung düşüncesinin ışığında ayrıntılı olarak araştırmalı, incelemeli sonra da bunlardan doğru ve gerekli olan sonuçları çıkarmalıyız. Çevremizi iyi tanımazsak , propagandamızı yaptığımız konuyu iyi kavramazsak, dostlarımızı ve düşmanlarımızı doğru tesbit etmezsek doğru bir propaganda siyaseti tesbit edemez, uygulamada başarı kazanamayız.

Gazeteleri kimlerin okuyacağını, konuşmalarımızı dinleyenlerin kimler olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız. Aksi halde gösterdiğimiz yazıyı okuyan, söylediklerimizi dinleyen bulmakta güçlük çekeriz. Dinleyici karşısında gülünç duruma düşmek istemiyorsak, onun durumunu dikkate almalı, anlayabileceği tarzda konuşmalıyız. Entellektüel pozlar takınarak halkla aramıza uçurumlar koymamalıyız... Biz kitleler için çalışan devrimcileriz. Kitlelerin dilini öğrenmezsek çalışmalarımızı sağlıklı sürdüremeyiz. Dimitrov'un dediği gibi, "Kitlelere kitabi kalıpların dili ile değil, her kelimesi ve her düşüncesi milyonlarca insanın en derin duygu ve düşüncelerini yansıtan bir dille, kitlelerin davası uğruna savaşanların dili ile hitap etmesini öğrenmeliyiz." "Kitlelerin anlayacağı dille konuşmasını öğrenmezsek, kitleler aldığımız kararları kavrayamazlar.

Gazetemizin yaygınlaştırılmasını sağlamak için, içinde çalıştığımız kitleyi iyi tanımalı, onları anlamaya çalışmalıyız. İşçi, köylü, küçük burjuva yapıdaki farklı insanları ve olayları iyi tanımak ve çok çalışmak zorunda--

Gazetemiz Halkın Yolu'na maddi güç sağlayalım

İşçiler, köylüler, tüm yurtseverler, emekçiler, gazetemiz olan Halkın Yolu'nu destekleyelim, maddi güç sağlayalım. Ömrünün yaşamasının uzun olması için elimizden gelen tüm yardımı esirgemeyelim, yardım edelim. Çünkü gazetemiz dünya işçi sınıfının, halklarının birliğini savunan ve dünya işçi sınıfına önderlik eden Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncelerini savunuyor. O ilkelerde, o doğrultuda biz emekçilere kurtuluşumuzun iki süper devlet ve işbirlikçilerinin çarkının kökünün kazınmasıyla olacağını öğretiyor. Dostumuzun, düşmanımızın kimler olduğunu anlatıyor,

Halkın Yolu gazetemiz işçilerin, köylülerin gazetesi onun için gazetemizi destekleyelim. Çünkü gazetemiz halkın gücüne dayanarak yaşıyor, halktan yardım almasa yaşayamaz. Gazetemizin yaşaması için tüm imkanlarımızı zorlayıp, maddi yardımda bulunmalıyız.

Biz Gaziantep Oto Sanayi işçileri olarak şimdilik sanayi işçisi arkadaşlardan topladığımız 500 lirayı gönderiyoruz ve göndereceğiz de. Ve ne pahasına olursa olsun, baskılara rağmen gazetemizin satış sayısını arttıracağız.

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ SAVUNAN ÇİZGİSİ !

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM

GAZİANTEP'DEN BİR GRUP
OTO SANAYİ İŞÇİSİ

HALKIN YOLU halkımızın desteği ile yaşayacaktır

Bizler, 17 Ağustos 1977 günü, faşist diktatörlük tarafından İnciraltı Yurtlarından sokağa atılan öğrencileriz. O günden bugüne kadar bu demokratik mevzii faşist diktatörlüğün resmi ve sivil köpeklerine üs yaptırmamak için, emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme, sosyal-faşizme karşı verdiğimiz mücaadele doğrultusunda aktif bir şekilde direnmekteyiz ve direneceğiz.

Bunun yanısıra, direnişi sürdüren öğrenciler olarak bizler, gazetemizin açmış olduğu maddi yardım kampanyasına katılmayı kendimize bir görev olarak bildik. Soğuk çadırlar içerisinde yaşamamıza ve maddi olanaksızlıklarımıza rağmen, yaratıcı gücümüzü bu yönde seferber etmeye karar verdik. Ve ilk olarak bunu geçtiğimiz günlerde İzmir'de oynanan Türkiye-Avusturya maçında gerçekleştirdik. Bu maçta stadın çevresinde çeşitli yiyecek maddeleri satarak kazandığımız 205 lirayı gazetemiz HALKIN YOLU'na gönderiyoruz. Bu tür girişimlere devam edeceğiz. Biz, gazetemiz HALKIN YOLU'nun devrimci işçiler, yoksul köylüler ve tüm halkımızın desteğiyle yaşayacağına inanıyoruz.

YURTLARIMIZI FAŞİSTLERE VE SOSYAL-FAŞİSTLERE ÜS YAPTIRMAYACAĞIZ !

HALKIN YOLU HALKIMIZIN DESTEĞİ İLE YAŞAYACAKTIR !

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM,

YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

İNCİRALTI DİRENİŞİNDEN
HALKIN YOLU TARAFTARLARI

DEVRİM ATEŞİNİ KÖRÜKLEYELİM
Halkın Yolu'nu yaşatalım

42 yıldır yarı-feodal,yarı-sömürge düzen tarafından sömürülen, bir proleter olarak H. Yolu'nun M-L siyasi çizgisinin yaşaması için çırpınıyorum.

42 yıldır yürüdüğümüz yolları yapan işçi sınıfının içinden biri olarak sesleniyorum. Asfalt yolların kokusu içinde şekillenen sınıf kinim mücadelede 3 dağın paramparça olması yolunda bana bir hız verdi...

İki süper devlet ve onun yerli uşaklarından tüm ezilenlerin gerçekten kurtulabilmeleri için atıldıkları mücadele biçimlerinden biri de H. Yolu'nu yaşatmak yolundan geçer...

Mazlum dünya halklarının ve mazluk Kürt milletinin özgür bir dünya kurma savaşinda sınıfımın mücadelesini en önde götürmek zorunluğunun bilincinde olmalıyız , biz bütün proleterler.

Bu mücadelede önemli bir temel taşını simgeleyen H. Yolu gazetesinin yaşaması için 1000 TL gönderiyorum.

İstanbul gecekondu halkından, Dersim'in yiğit neferlerine kadar sıçrayan sınıf ateşini körüklemenin maddi zorlukların aşılması sorunu ile de bağını kavrıyarak bu engelin aşılması için bütün işçi yoldaşlarımı çağırıyorum.

Geliniz H. Yolu'nu yaşatalım.

Sınıfımızın kurtulması için.

Zulüm çarkının emekçinin kanıyla içilen burjuvaların şarap kadehlerini yerle bir etmek için geliniz.

Mücadelenin her seviyesinde olan sizlerin bu meseledeki tavırlarının öneminin tayin edici rol oynadığını iyi bilerek gazetemize yardım edelim ve yaşatalım.

Yaşasın H. Yolu'nun M-L çizgisi !

Yaşasın mazlum Kürt ulusunun ve Kıbrıs ulusunun özgürlük kavgası !

Yıkılsın 3 Dağ !

Yaşasın yeni dünyanın mücadelesini veren yoldaşlarım !

HALKIN YOLU TARAFTARI
42 YAŞINDAKİ BİR İŞÇİ

NOT: 102547 Nolu hesaba 1000 TL yatırdım.

Halkın Yolu'nu yaşatacağız

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin şiddetlendiği, ekonomik buhranın çok derinleştiği, yarı-sömürge yarı-feodal boyunduruğun kırılması objektif zorunluluğunun bütün acilliği ile belirdiği, hakim sınıfların çaresizlik ve zaaflarının, iç çatışmalarının açığa çıktığı,halk kitlelerinin kendiliğinden mücadelesinin büyük boyutlara ulaştığı günümüzde proleter devrimcilere büyük görevler düşmektedir.

İdeolojik mücadelenin hızlandırılıp proleter devrimcilerin birliği yönünde, her türlü sapmadan arındırılması, işçi-köylü yığınlarına kucak açacak 1926 programı temelinde T.K.P.'nin devrimci mirasına dayanarak proletarya partisini yeniden inşa etme, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadele edilmesi, demokratik halk devriminin gerçekleşmesi, sınıfsız toplumu yaratma mücadelemizin silahı olan gazetemiz Halkın Yolu'nu; halkımıza ulaştırmak, devrimci siyasetini kitlelerin elinde bir silah haline getirmek kadar, sürekli bağış yollamanın da şart olduğunu unutmayalım. Gazetemize maddi yönden de destek olalım, bağış toplayalım.

Bu konuda İskenderunlu yoldaşımızı, yaz tatilinde eskimo satarak, parasını gazetemize gönderen yoldaşımızı ve diğer yoldaşları örnek alalım.

Ben Rizeli bir inşaat ustasıyım. Gazetemiz Halkın Yolu'na 200 lira bağış olarak gönderiyorum.

HALKIN YOLU'NU YAŞATMA MÜCADELESİNE KATILALIM !

YARDIMLARIMIZI SÜREKLİ BİR KAMPANYAYA DÖNÜŞTÜRELİM !

Devrimci Selamlar !

Gazetemizi halkın öz gücüyle yaşatacağız

Biz Dersim'in (Tunceli'nin) Sehenk Mahallesinden inşaatta çalışan yoksul köylüleriz.

Ülkemizin Bağımsız Demokratik bir ülke olması yolunda (Demokraratik Halk Devrimi yolunda) başta işçi sınıfı olmak üzere Halk kitlelerini iki süper devlet ve uşaklarına karşı mücadeleye seferber eden yoksul köylüleriz.

Çektiğimiz acı ve sömürünün kaynağı yarı-sömürge, yarı—feodal yapıdır. Onun için emperyalizmi, emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çürümüş düzenini yerle bir edip Devrimci Demokratik Halk İktidarını kuracağız. Kurtuluşumuz Devrimci Demokratik Halk İktidarıyladır. Gazetemiz olan Halkın Yolu'na birgün çalıştık. Kazandığımız 350 lirayı yolluyoruz.

Gazetemizi halkın öz gücüyle yaşatacağız.

Militanca devrimci selamlar.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KÜRT ULUSU ÜZERİNDE MİLLİ ZULME SON !

YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN !

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİNİN YENİDEN İNŞASI !

SEHENKLİ HALKIN YOLU'NDAN
KIR YOKSULLARI

1 Mayıs halkının mücadelesini destekleyelim

Gecekondu yıkılmaz halk bunu unutmaz

Adana Cezaevi'nden bir kısım tutuklu ve hükümlü olarak bizler İstanbul Ümraniye (1 Mayıs Mahallesi) gecekondu halkına azgınca yapılan saldırıyı TV ve basından öğrendik. Taşı toprağı altındır diye Anadolu'nun bağrından kopup gelen ve başını sokacak bir kulübeyi en zor şartlar altında yapmaya çalışan halkımıza faşist diktatörlük tarafından yapılan bu saldırılar yeni değildir. Bu saldırılar yıllardır sürmektedir, halkımıza huzur vaadenler, tankıyla, panzeriyle atmacalar gibi halkımızın başına çöktüler ve halkımız bu zalimlere karşı bağ eğmedi, geride 8 şehit ve onlarca yaralı bırakarak onurunu sonuna kadar korudu. Ümraniye (1 Mayıs) halkının bu şanlı direnişi saldırganları geriletmiştir. Evleri yıkılan gecekondular, daha yaralarını sarmadan hemen yıkılan evlerini tekrar yapmaya başladılar ve yüz defa yıksalar yine yapacağız diyerek, kararlılığını gösterdiler.
sünde elimizi 1 Mayıs Mahallesi halkına uzatmaya çalıştık va aramızda topladığımız 1000 lira parayı halkımıza gönderiyor ve karda kışta halkımızı ölüme mahkum etmek isteyen faşist diktatörlüğü nefretle protesto ediyoruz.

GECEKONDU YIKILMAZ, HALK BUNU UNUTMAZ !

YAŞASIN 1 MAYIS GECEKONDU HALKININ ŞANLI DİRENİŞİ !

ZİNDANLAR BOŞALSIN , GENEL AF !

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

Yaşasın 1 Mayıs halkının şanlı direnişi

Biz İzmir Eshot otobüs işletmesinden devrimci işçiler olarak, 1 Mayıs halkının şanlı mücadelesini destekliyor, 1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesinin yanında olduğumuzu övgüyle belirtiyoruz.

Devleti elinde bulunduran emperyalizme bağımlı hakim sınıfların, tüm halk sınıf ve katmanlarına karşı yürüttüğü baskı, zulüm ve sömürüsü azgınlaşırken,1 Mayıs halkının şanlı direnişi, bizlere yol göstermiştir.

Nasıl (düzene) faşist diktatörlüğe darbeler indirileceğini, proletaryanın iktidara nasıl geleceğinin yolunu göstermiştir.

Biz ESHOT'lu işçilere, vereceğimiz mücadelenin, kazanacağımız hakların zor yoluyla olacağını,bu kazanacağımız hakların demokratik halk devrimi için kullanılmasını göstermiştir. Binlerce emekçinin hakim sınıfların polisine, panzerine karşı dişe diş mücadelesi, hakim sınıfların anarşi balonunu söndürdüğü gibi, sözde Bağımsız Türkiye için mücadele eden her türden akımlara,özellikle de halkın mücadelesine güvenmeyen, karşı-devrimci hakim sınıflara hizmet eden, proletaryanın mücadelesini bırakıp ülke hakim sınıflarının ve çeşitli kapitalist ve emperyalist ülkelerin tekellerinin mücadelesine sarılıp emperyalizme karşı sözde mücadele eden Halkın Sesi hainlerinin kafasını çöp tenekesine sokmuştur.

Biz ESHOT'lu devrimci işçiler olarak, 1 Mayıs gecekondu halkının şanlı mücadelesini örnek alıyor, vereceğimiz mücadelenin, kazanacağımız hakların proletaryanın iktidar mücadelesinden ayrı olmayacağını kavrıyoruz.

Faşist diktatörlüğe karşı mücadelede her türden burjuva görüşlerine karşı da mücadele edilmesi gerektiğini kavrıyor,1 Mayıs halkının ihtilalci mücadelesini örnek alıyoruz.

YAŞASIN 1 MAYIS GECEKONDU HALKININ VE PROLETARYANIN İHTİLALCİ MÜCADELESİ !

1 MAYIS DİRENİŞİNDE ŞEHİT DÜŞEN ŞEHİTLERİMİZİN KANI YERDE KALMAYACAK !

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

NOT: 420 lira yardım gönderiyoruz.

Gecekondu yıkımına hayır !

1 Mayıs Mahallesi yoksul halkı faşist diktatörlüğe karşı yiğitçe direndi. Faşist diktatörlüğün zorbaları tarafından yıkılan gecekondularını elbirliği ile yeniden yaparak birlik olan halkın pek çok şeyi kazanabileceğini kitlelere gösterdi.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen ve sömürülenlerin kurtuluşları için verecekleri mücadeleye 1 Mayıs halkının şanlı direnişi örnek olmuştur.

İki süper devlet ve işbirlikçilerinin sömürü ve tahakkümünden kurtulmanın yolu Ulusal Demokratik Halk Devrimidir.

1 Mayıs halkının faşist diktatörlüğe karşı direniş ruhunu yaygınlaştırmık, kitlelerin mücadelesini yükseltmek için seferber olalım.

1 Mayıs Mahallesi halkının direnişine bir grup devrimci öğretmen olarak 250 lira ile katılıyoruz.

KAHROLSUN ABD VE RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİ !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !

YAŞASIN 1 MAYIS MAHALLESİ HALKININ ŞANLI DİRENİŞİ !

PINARBAŞI'NDAN BİR GRUP
YURTSEVER ANTİ-FAŞİST ÖĞRETMEN

İZMİR'DE FAŞİST TERÖR ARTIYOR

İzmir'de türlü bahanelerle faşist terör son aylarda yoğunlaştırıldı. Hayali gizli örgütler yaratılarak, en sudan gerekçelerle evlere baskınlar düzenleniyor, dernekler kapatılıyor, devrimci ve demokratlar tutuklanıyor, işkence görüyor, halka baskılar yoğunlaşıyor. Tomsonlu jandarma ve polis şehrin içinde halka gözdağı vermek için dolaşıyor ve fırsat kolluyor. Bunlar İzmir halkının devrimci demokrat mücadelesini bastırmak, gelişen direnişin önüne geçme çabalarıdır. Ve özellikle son günlerde açık bir biçimde faşist saldırı artırılmıştır, zulüm koyulaştırılmıştır.

Hakim sınıflar gelişen, güçlenen ve gelecek vadeden işçi sınıfı va halkın mücadelesini engellemeve daha gençken boğmaya çalışıyorlar. Fakat bunlar her yerde olduğu gibi İzmir'de de halkın birleşmesini , kenetlenmesini ve mücadeleye daha kararlı atılmasını hızlandırıyor. Tariş'te, Sümerbank'ta faşist terore, cinayetlere, direnen proletarya ve halk, proleter devrimcilerle bu saldırılara eskiden verdiği gibi karşılık vermelidir. Faşist saldırıyı püskütmelidir. Onların şu veya bu sebeple yaptıkları saldırılar halkın mücadelesine yönelmiştir. Halkın kendi gücü bu saldırıları püskürtmeye bilinçli ve kararlı olduğu düşmanlarını ve dostlarını tanıyıp bildiği zaman her türlü engelin üstesinden gelmeye yeter.

Hakim sınıfların düştükleri ekonomik ve siyasi buhranı zamlar ve lokavtlarla halkın sırtına yıkabilmek için halkı susturmaya çabalıyorlar. Saldırıları arttırması da bunun içindir. Saldırılar karşısında asla geri çekilmemeli, gücünüzü birleştirerek karşı koymalıyız. Elimizdeki bütün mevzileri korumalı, onları faşist saldırılar karşısında bırakmamalıyız.. Bu halkın berleşik örgütlü mücadelesi faşist zulmü ve saldırıyı püskürtecektir.

Faşist diktatörlüğün halk üzerindeki baskı ve terörü son günlerde İzmir'de de oldukça yoğunlaştı. Resmi ve sivil faşist güçler, yarı-sömürge, yarı-feodal çürüyen yapının getirdiği sömürü, pahalılık ve işsizliğe karşı mücadelesini yükselten halka ve devrimcilere azgınca saldırıyor.

İzmir halkı sürekli tedirgin edilmekte, faşist polis her gün bir semti pilot bölge ilan ettiğini açıklamakta ve halktan devrimcileri ihbar etmesini istemektedir.

Günlük satılmış burjuva basın, polisin bu halkı sindirme ve terörü meşrulaştırmasına yardımcı olmak için bol bol hayali gizli örgütler yaratmakta, havali eylemler planlandığını büyük bir zevkle yazarak görevini yerine getirmektedir.

Devrimcilerin, yurtseverlerin, evleri sürekli basılmakta, onlarca devrimci yasal gazete ve kitap bulundurduğu için karakollara çekilmekte dayak atılmakta ve işkence edilmektedir.

Dernekler kanunsuz bir şekilde aranmakta, derneklere giden semt halkına baskı uygulanmaktadır.

En son Çamdibi Halk Kültür Dayanışma Derneği sürekli aranmış, derneğin kitaplarına el konmuş, şimdi hiç bir gerekçe gösterilmeden dernek kapatılmıştır.

İzmir Halk Dayanışma Derneği de feshedilmesi istenerek mahkemeye verilmiştir.

Proleter devrimci yayın organlarının satışını engellemek için faşist diktatörlük her yolu denemektedir. Bazen "İstanbul'da toplatılmış olması", bazan "içinde yazılmayan sloganları atıyorsunuz " vb. gibi bahaneler proleter devrimci yayınların satılmasını, okunmasını engellemek, satanları işkenceye çekmek için sebep olmaktadır.

Bütün bu baskılar, işkenceler devrimcileri ve halkımızı asla yıldıramayacaktır.

Ayrıca işkenceci polislerin isimlerini ve işkence olaylarını devrimci yayın organlarına göndermek ve onları halka teşhir etmek vazgeçilmez bir görev olmalıdır.

Hiç unutmasınlar ki, her semtte ve mahallelerde, işyerinde gözlerimiz işkencecilerin ve muhbirlerin üstündedir.

Onlar, yani eskinin temsilcileri, emperyalistler, işbirlikçi kapitalistler ve toprak ağaları mevcut düzeni korumak, saltanatlarını sürdürmek için halka hertürlü baskı ve terörü uygulayanlar, Ama sonlarının tarihte bütün gericilerin gittiği yer olması kaçınılmazdır. Çünkü, yeni, iki ulustan Türkiye proletaryası ve halkı, yani bizler iki süper devleti faşist diktatörlüğü ve sosyal-faşizmi yıkıp yerine Devrimci Demokratik Halk Diktatörlüğünü kurmak için kararlıyız.

Bu uğurda devrimci proletarya hareketinin saflarında proletarya partisinin yeniden inşası için mücadeleye kararlıyız.

İŞKENCE, BASKI, TERÖR BİZİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDAN DÖNDÜREMEZ !

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA VE DERNEKLERE ÖZGÜRLÜK !

NE AMERİKA NE RUSYA

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !

İZMİR'DEN BİR GRUP
HALKIN YOLU TARAFTARI
PROLETER DEVRİMCİ

BREJNEV KİMDEN YANA ?

Son yıllarda uluslararası spor müsabakaları, aynı zamanda bir siyasi arena halini almış durumda. Birçok ülke, uluslararası ilişkiler konusunda, daha ilkeli tavır takınarak bu müsabakalara, gayri meşru olan, hiç bir meşru varlığı bulunmayan devletlerin katılmasına karşı çıkmaktadır. Nitekim geçen yıl Kanada'da düzenlenen Olimpiyatlarda bu gelişmenin bir ifadesi olarak, hiç bir meşru varlığı bulunmayan Tayvan (Milliyetçi Çin) gösterilerden çekilmek zorunda kaldı. Tayvan'da dahil bütün Çin'in gerçek ve tek temsilcisinin Çin Halk Cumhuriyeti olduğu bir kez daha kendini göstermiş oldu. Sovyet sosyal-emperyalizminin elebaşıları o zaman bu gelişmeye "spora politika karıştırılıyor" demagojileriyle karşı çıkmış bu gelişmeyi baltalamaya çalışarak, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Tayvan'da dahil olmak üzere bütün Çin'in gerçek ve tek temsilcisi olduğunu karartmaya çalıştılar.

Rus sosyal-emperyalizminin elebaşıları Brejnev ve hempaları, bununla da yetinmediler. Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı Lord Killanin'in Çin Halk Cumhuriyeti'nin Olimpiyatlara katılması için Çin'e yaptığı ziyarette, Çin Halk Cumhuriyeti Spor Bakanı Wan Meng "Tayvan'ın Olimpiyatlara alınmaması gerektiğini, ancak Tayvan'ın üyelikten çıkarılmasından sonra Çin Halk Cumhuriyeti'nin katılabileceğini" belirtmiş, haklı ve yerinde olarak "Olimpiyatlarda yalnız Çin Halk Cumhuriyeti'nin tüm Çin'i temsil etmesi gerektiğini" söylemiştir. Yeni Çarlar Brejnevler ise buna karşı çıkarak Tayvan'daki gayri meşru yönetimin yanında yer almışlar açıktan açığa ve doğrudan Çin Halk Cumhuriyeti'nin bütün Çin'i temsil ettiğini reddetmişlerdir. (Cumhuriyet 9 Kasım 1977). Yeni Çarlar böylece dünyada bir avuç kalmış, gayri meşru devletlerin saflarında yer tutmuş, onların en büyük destek ve dayanaklarından biri olmuştur.

Ama dünyadaki hiç bir güç, Brejnevlerin ve onun destekçisi olduğu gayri meşru devletlerin yok olmasını engelleyemeyecektir. Tayvan için de aynı şey söz konusudur. Tayvan'daki gayri meşru yönetimi ne Rus sosyal-emperyalistleri, ne de Amerikan emperyalistleri ve onun sözümona "savunma" anlaşması, ne de başka bir güç kurtarmaya yetmeyecektir.

Tayvan ve bütün Çin'in tek gerçek temsilcisi sosyalist Çin Halk Cumhuriyeti'dir ve Tayvan, onun iç sorunudur, ne zaman ve nasıl çözümleyeceği tamamen Çin Halk Cumhuriyeti'nin kendi bileceği ve karar vereceği meseledir.

CHP'deki karışıklıktan alınacak en önemli ders:

BAĞIMSIZLIĞA VE DEMOKRASİYE HALKIN KENDİ MÜCADELESİYLE ULAŞILIR

Yerel seçimler için yapılan önseçimler, CHP içinde artan karışıklığı daha da açıkça ortaya sermektedir. Bu karışıklık sadece bir koltuk kavgasından, seçim dalaverelerinden ibaret değildir. Bu karışıklık, özünde CHP'nin son dönemde üstlendiği görev karşısında CHP içinde var olan değişik kesimlerin açığa çıkması, çatışmaya girmesidir.

Yarı-sömürge, yarı-feodal yapı çatırdamaya, sömürü ve talan yaygınlaşmaya devam ettikçe emperyalistler ve hakim sınıflar yönetmekte güçlük çekiyorlar, kendilerini tatmin edecek bir hükümet bulamıyorlar. Uzun süredir varolan bu durum bugün daha da yoğunlaşmaktadır ve CHP hükümeti veya CHP-AP koalisyonu daha da gerçekleşebilir bir hükümet alternatifi olmaktadır. CHP yöneticileri gün geçtikçe kendilerini bu göreve hazırlıyorlar. Onlar bir yandan artan yoksulluğa, pahalılığa karşı ağızlarını bile açmazken, halka boyun eğmeyi öğütlüyorlar. CHP merkez kliği bir yandan emperyalistler ve hakim sınıfların "kurtarıcı" rolünü üstlenirken bir yandan da baskı ve dalaverelerle esas olarak CHP tabanındaki yurtsever, demokrat kıpırdanmaları bastırmaya çalışmaktadır. Bu arada merkez kliği ile siyasi farkının ne olduğu belli olmayan muhalefetteki "yedek merkez" görünümünde olan Baykalcılar kliği ise güç toplamaya uğraşmaktadır. CHP içindeki Rusya'ya uşaklık eden kesimin ise yüzü daha da açığa çıkmaktadır. Onlar yüzlerine "solcu" maskeleri takarak çıkarları nasıl gerektiriyorsa kâh merkez kliği, kâh Baykalcılarla uzlaşarak güçlenmeye, CHP üzerinde Sovyet sosyal emperyalistlerinin umudunu arttırmaya çalışmaktadırlar. Baskı ve dalaverelerin esas hedefi olan demokrat ve yurtsever kesim ile CHP yönetimi arasında çelişki artmakta, daha da artacağa benzemektedir.

Tüm bu karışıklıktan alınacak açık ve en önemli ders şudur: CHP halkın ne umudu, ne de kurtarıcısı olamaz, hatta bugün vaad ettiği kısmî değişiklikleri bile savunmaktan vazgeçmiştir. Onun bugün halka vereceği "zulme ve sömürüye" katlanmaktan başka çare niz yok" vaazlarından ibarettir. Oysa işçi sınıfı ve halk kitleleri iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı gün geçtikçe devrimci mücadele saflarını genişletmekte ve güçlendirmektedirler. Bugünkü devrimci görev bu saflara tüm ezilen halk kitlelerini katmaktır. CHP tabanındaki tüm yurtsever ve demokratların yeri bu saflardır. Demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin güçlenmesi gelecek aydınlık günlerin daha da yakınlaşması demektir.

Filistin halkı İsrail saldırganını yenecektir !

ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizminin Orta Doğu'da giriştiği, entrika ve yıkıcılık devam ediyor. ABD emperyalizmi bir yandan sahte maskelerle Orta Doğu'da barış sağlanmalıdır demagojileri savururken, gerçekte saldırgan İsrail'i silahlandırıyor , kışkırtıyor, destekliyor. Yeni saldırılara girişmesi için teşvik ediyor. ABD emperyalistleri İsrail elebaşıları ile birbiri peşi sıra görüşerek, İsrail'e her türlü yardımın devam edeceğini açıklıyorlar. Böylece İsrail'i, Arap ve Filistin halklarına karşı silahlandıracaklarını, Orta Doğu'daki hegemonya ve yayılma emelleri için kullanmaya devam edeceklerini ortaya koyuyorlar. Nitekim sırtını ABD emperyalizmine dayayan İsrail saldırganları, "Orta Doğu barışı" üzerine gürültü koparıldığı bir dönemde Filistin halkına karşı yeni saldırılara girişmektedir. İsrail savaş uçakları, birkaç gün önce Filistin göçmen kamplarını bombalamış, birçok insanı öldürmüş ve yaralamıştır.

Bu durum iki süper devletin "barış" nutukları, attıkları zaman bile gerçekte nasıl halklara karşı azgın bir yıkıcılık ve saldırı tezgâhlıyor olduklarının örneğidir ve onlar hakkında en küçük bir hayal beslemenin bile ne kadar tehlikeli olacağını göstermektedir. ABD emperyalistleri sadece İsrail saldırganını silahlandırmak kışkırtmakla kalmıyor. Ürdün, Suudî Arabistan gibi ülkelerin gerici sınıflarını kendine bağlayarak, bölgede genişliyor, etkinliğini artırıyor.

Sovyet sosyal emperyalistleride boş durmuyor. Bir yandan "halkların dostu" maskesiyle durumunu güçlendirmeye çalışırken, diğer yandan ABD ve İsrail tehdidine karşı sözümona "koruma" maskesiyle bazı Arap ülkelerini etkinliği altına almaya, yönetici sınıflarını kendine bağlamaya çalışıyor.

Ancak şurası unutulmamalıdır ki, ne iki süper devlet, ne de İsrail saldırganları, Filistin halkının elde silah yürüttüğü, anayurda kavuşma mücadelesini durduramayacaktır. Filistin halkı, mutlaka haklarına kavuşacaktır. Nitekim, onların haklı davası herkes tarafından kabul edilip desteklenirken iki süper devlet ve İsrail ise her geçen gün daha çok tecrit olmaktadır.

BASIN BİLDİRİSİ

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği, Paris Şubesi'nin düzenlediği "Faşist Zulmü ve Hayat Pahalılığını Protesto Yürüyüşü" Fransız tekelci burjuvazisinin polisi tarafından yasaklandı. (Yürüyüş 6 Kasımdaydı)

"Olağanüstü ortam", "kargaşalık yaratır" gibi sudan bahaneler gösteren polis, Almanya'da öldürülen devrimcilerin intikamı alınır bahanesiyle ortaya konan Mac Carthy'ci histerik yöntemlerini resmileştirmek istiyor.

Yabancılar ve onların örgütleri üzerine süregelen baskıların bir parçası olan bu kararı protesto ederiz.

FTÖB-Pariş Şubesi faşist zulmü ve pahalılığı, ayrıca yürüyüşü yasaklama kararını protesto amacıyla 6 Kasım 1977 günü saat 15.00 'de FTÖB lokalinde bir toplantı düzünlemiştir.

Ayrıca 4 Kasımda başlayıp 3 gün sürecek olan bir açlık grevi başlatılacaktır.

Kahrolsun faşizm, zam, zulüm, zindan !

Yaşasın faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı omuz omuza direnişimiz !

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ
PARİS ŞUBESİ

Almanya:

Gerici Yabancılar Kanunu kaldırılmalıdır !

Son yıllarda Batı Almanya ' da yabancı işçilerin üzerindeki baskı, zulüm ve sömürü daha da artmaktadır. Batı Almanya tekelci burjuvazisi işçiler için çıkardığı gerici kanunları hiç anlaşılmaz hale getirmiştir. Kısaca gerici Yabancılar Kanununu anlatayım: Yabancı bir işçi Batı Almanya ' nın "kamu çıkarına" ters düşerse sınırdışı edilebilir. Yani işçiler patronların çıkarını zedelemeyecek. Son yıllarda işçiler için çıkan kanunlar şunları getiriyor:

1)Bir işçi İş Bulma Kurumunun gösterdiği işyerine gitmek zorundadır. İşyeri uzak da olsa, şartları kötü de olsa gitmek zorundadır. Yoksa işçinin işsizlik parası kesilmektedir.

2)Yeni bir işyerine giren işçiyi patron zor şartlar altında bir ay deniyor. Patron bu bir ay içinde ücret vermiyor; işçi yalnızca işsizlik parası alıyor. Bir ay bitince patron deneme süresini 3 aya çıkarıyor. İşçi ücretini gene alamıyor, işsizlik parası alıyor. 3 ayın sonunda patron işçiyi beğenirse alıyor, beğenmezse yol gösteriyor.

3)Hepimizin bildiği gibi, işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğü yokedilmeğe çalışılıyor.

Şimdi yabancı işçilerin nasıl sömürüldüklerini ve hangi şartlar altında çalışmaya zorlandıklarını anlatayım. Hausen/Obertshausen çevresindeki fabrikalardan YMOS Fabrikasında çalışan 4000 işçinin yaklaşık üçte biri yabancıdır. Patron yabancı işçilerin örgütsüzlüğünden yararlanarak bantları bu yıl iki kere hızlandırdı. Bu hunhar baskılar sonunda pek çok işçi, iş kazası geçirdi. Yine bu nedenle bir çok işçi sağlığını yitirdi.

Plastik montajındaki bir işçinin saat ücreti 8.04 mark. Gaus-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

İŞÇİLER , ÇALIŞANLAR

Arkası kesilmeyen zamlar işçileri, tüm çalışanları, hepimizin hayatını bin kat daha yaşanmaz hale getirdi. Hepimiz zamlara, hayat pahalılığına büyük bir öfke, büyük bir kızgınlık duyuyoruz. Memurlara ek bir ödeme verildi. Bu gülünç bir paradır. Çünkü zamların arkası kesilmiyor, yenileri geliyor. Bu gülünç para bir göz boyama, memurların mücadelesini söndürmek için küçük bir sus payıdır. Ama bu hiç bir açığı kapatamıyor, kapatamaz. Memurlardan sonra şimdi de işçilerin ücret meselesi ortaya atıldı. Çalışma Bakanlığı işçi ücretlerinin üç bin lira olması gerektiğini söyledi. Oysa ki, tam bu sözler söylenmişken birçok grev Bakanlar Kurulu kararınca defalarca durduruluyor. Binlerce işçinin sokağa atılması demek olan lokavtlar uygulanıyor... Bunlar olurken işçi ücretlerinin, ne kadar artacağını tesbit edecek bir asgari ücret komisyonu kuruluyor. Bu komisyon, işçi ücretleri konusunda büyük burjuvazinin, patronların örgütlerine akıl danışacak, işçi ücretlerinin ne kadar artmasını istedikleri sorulacak . Sanki binlerce metal işçisi ücretlerini arttırmak için grevde değiller ve sanki MESS patronları işçilerin isteklerini kabul etmiş ve bir sürü işyerinde lokavt uygulanmıyor !

Asgari ücretlerin yeniden tesbit edilmesi gündeme gelir gelmez işbirlikçi tekelci burjuvazi sızlanmaya başladılar. Eczacıbaşı Holding'in başkanı ekonomik durumun kötülüğünden "enflasyon afeti"nden bahsetti, karanlık tablolar çizdi. Bu karanlık tablonun nedeni işçi ücretlerindeki artış mıdır? Elbette değil. İşçi ücretlerinde bir artış olduğunda patronlar hemen malların fiyatlarına zam yaparlar ve bu da ücretlerdeki artışı silip götürür. İşçi ücretlerindeki artış, hiç bir zaman fiatları geçmez. "Karanlık tablonun" nedeni işçi ücretleri değildir. Büyük burjuvazi ekonominin bu durumunun düzeltilmesi için halka çağrı yapıyor. Onların, böyle sızlanarak çizdiği manzara nedir? Bu emperyalist soygun ve yağma tekellerinin sömürü ağları içindeki, yıkıma ve çöküntüye giden işbirlikçi kapitalizmin, yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'nin manzarasıdır. Bu eski Türkiye'nin manzarasıdır.

Biz işçiler, çalışan halk !

Emperyalizme bağımlı ekonomimizin yıkıntılarını, buhranın yükünü omuzlayacak mıyız, işbirlikçi burjuvaziye, eskinin güçlerine omuz verecek, yeni zamlara, pahalılığa katlanacak mıyız?

Hayır !

Binlerce işçi grevde iken, grevlerimiz defalarca erteleniyor, engelleniyorken, MESS patronları binlerce metal işçisini sokağa atmışken, MC'nin safsata ve aldatmacaları bizi oyalayamaz, mücadeleden alıkoyamaz, alıkoymamalıdır. Ekonomik buhran gelip geçici değildir, yeni zamlar da gelmeye devam ediyor. Bunun için memurlar gibi işçilere de bir sus payı verilerek gelecek zamlara, sömürünün azgınlaşmasına hazırlık yapılıyor.

O halde gerçek ne?

Bugün işçilerin asgari ücreti brüt 1800 liradır. Önerilen 3000 liradır. Peki bu düşünülen artış son zamların yükünü hafifletebilecek midir. En temel ihtiyaç maddelerine yapılan son zamlar % 60 , % 100, % 160 oranındadır. Bununla birlikte enflasyon hızla artmaktadır. Fiatların en yüksek olduğu yarı-sömürge ülkeler arasında ülkemiz en ön sıralardadır. Kaldı ki, emperyalistler ve IMF yapılan son zamları yetersiz bulmakta, daha fazla zam yapılmasını istemekteler. Enflasyonun sürekli artması, zamların arkasının kesilmemesi fiatların daha da artacağını göstermektedir. Hal böyle iken faşist MC hükümetinin asgari ücretleri artırma girişimi, işçilerin önüne bir sadaka atarak, mücadelesini önlemek içindir. Memurlara yaptıkları gibi, gülünç bir parayı asgari ücreti arttırdık diyerek işçilerin önüne atmak, başka hiçbir şey değil!

Tercüman gazetesinin büyük burjuvazisinin "akıllı"yazarlarından biri işçi ücretlerinin çok düşük olduğunu, asgari ücretlerin artırılması gerektiğini teslim ediyor ve soruyor. Peki bu para nasıl karşılanacak? Hükümet karşılıksız para basabileceğini söylüyor. Bu enflasyonun daha da körüklenmesidir. Sonuç olarak enflasyon ücretlerin gerçek değerini daha da artıracaktır. Hakim sınıfların asgari ücreti arttırma düşüncelerinin şimdilik bir göz boyama, halkı susturma, bunun ardından yoksulluk ve sömürünün artmasının geleceği açıktır.

Biz işçiler, çalışan halk; ne ekonomik istikrarı, ne sömürünün işçileri köleleştirerek sürmesi olan çalışma barışını istemiyoruz. Yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'nin, bu eski, çökmeye ve yıkılmaya mahkûm olan Türkiye'nin manzarasını kökten değiştireceğiz ve değiştirmeliyiz. Enflasyonun, işsizliğin, pahalılık ve sömürünün olmadığı yeni bir Türkiye kurmalıyız. Bunun için emperyalizmin, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin yıkılması gerektiğinin bilincinde, bu mücadeleden sapmadan asgari ücretlerin yükseltilmesi için pahalılığa, zamlara, lokavtlara karşı tüm gücümüzle direnelim. Bu mücadele en geniş işçi ve çalışan yığınları birleştirmenin yollarını, araçlarını, biçimlerini devrimci işçiler gösterebilirler. En fazla görev sınıf bilinçli işçilere düşüyor. Her mücadelenin olduğu gibi ekonomik ve sosyal haklarımızı elde etme mücadelesinin sonucunu işçi sınıfının ve çalışan halkın direnişi, sınıf bilinçli işçilerin kararlılığı ve yol göstericiliği tayin edecektir. Faşist MC hükümetinin istekleri değil.

– ASGARİ ÜCRETLERİN YÜKSELTİLMESİ İÇİN MÜCADELE EDELİM !

– ZAMLARA, PAHALILIĞA, LOKAVTLARA KARŞI TÜM GÜCÜMÜZLE DİRENELİM !

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Bizler İskenderun'da Yahya Demirel'e ait "AKALA-İplik ve Dokuma Fabrikası"nda çalışan işçileriz. İşyerimizde 350'ye yakın işçi çalışmaktadır.

Fabrikada bugüne kadar sarı, patronun uşaklığını yapan, işçi düşmanı TÜRK-İŞ'e bağlı TEKSİF sendikası yetkiliydi. Sendika Başkanı, bir zamanlar işçi olan ama başkanlık kürsüsüne oturunca, sınıfına ihanet eden, "işçinin 'hakkını' arıyorum" diye işçiyi patrona satan, işçinin sırtından binlerce vurgun vuran, işçinin sırtından otomobiller alan, apartmanlarda oturan, tarlalar satın alan ve toplu sözleşmelerde patronlarla işbirliği yaparaktan, sendikaya üye işçilerin sırtına basarak yükselen, işçi düşmanı faşist bir sendika ağasıdır.

Böylece sendika yönetiminden de destek alan patron, baskı ve tehditlerini daha kolay sürdürmekte, vaktinde verilmesi gereken maaşları istediği zaman vermekte, toplu sözleşmede var olan "servis" hakkımızı istediğimizde, sendikanın durumunu gösterip, bize bol bol paralı dolmuşları sağlık vermektedir.

Yetkili sendika olan Teksif-patron ikilisi kendisini iyice teşhir ettiği bu dönemlerde, kendilerine "devrimci" diyen fakat sonradan yaptıklarının devrimcilikle alakası olmadığını anladığımız TEKSTİL sendikasının adamları işçileri "Tekstil" sendikasına kaydetmeye uğraşıyorlardı. Nitekim öyle de oldu.

Söz konusu yeni sendika, daha önce Teksif'te toplu sözleşmeyi ortak yaptığımız ERSOY fabrikasındaki işçi arkadaşlarımızın 8 ay kadar önce Tekstil'e geçmelerini ve şimdi birçok haklarını aldıklarını gösteriyordu. Bizlerin bilinçsizliği, Ersoy fabrikasındaki işçi arkadaşların yeni sendikaya geçmeleriyle değil de, "kendi kararlı mücadeleleri" sonucunda bu haklarını aldıklarını görmemizi birazcık da olsa engelliyordu. Bu durumda bilinçsiz arkadaşlarımız da kurtuluşu(!) TEKSTİL sendikasında görme eğilimini daha çok güçlendiriyordu. Sendika değiştirmenin bir fayda sağlamayacağını, sendikamıza sahip çıkmamız gerektiğini ve sendikanın başındaki patron yanlısı sendika ağasını devirmemiz gerektiğini ne kadar kavratmaya çalıştıysak da başarılı olamadık.

İşçilerde sendika değiştirme eğilimi güçlendikçe ve yeni sendikaya kayıt olan işçi sayısı arttıkça patron yanlısı Teksif yöneticisi de patronla birlikte işçilere tehditler savurmaya başladı. Sarı Teksif yöneticilerinin içimize soktuğu ajanlar sayesinde mücadele eden ve 17 seneden beri fabrikada çalışan bir arkadaşımızı hiç bir tazminat ödemeksizin işten attılar. Bu da yetmiyormuş gibi bu duruma karşı çıkan işçi arkadaşlarımızı toplayarak açık açık "Benim bir amcamın oğlu var, dokuz (9) kişinin katili, eğer bana bir şey olursa, onu getiririm sizin ananızı beller; iki oğlum var, ikisini de sendikam için gözümü kırpmadan feda ederim.." gibi tehditlerle işçinin ne denli çıkarlarını savunduğunu ortaya daha açık bir şekilde serdi. Bu durumda sendika başkanının tavrı, bir arkadaşımızın işten atılması, TEKSTİL'e geçmeyi daha çok hızlandırdı ve yeni sendika 2-3 gün içerisinde 300'ün üzerinde üye kaydetti, dolayısıyla üye olan işçi arkadaşların tamamı Teksif'ten istifa etti.

Mücadelenin birdenbire yükselmesi ve işçilerin kararlılığı, işveren vekilini (patronu) ilk önceleri şaşkına çevirdi ve Tekstil sendikasını kabul ettiğini söyledi, aradan kısa bir süre geçtikten sonra da uşaklığını yaptığı fabrikanın esas sahibi Yahya Demirel'e telefon ederekten gerekli talimatı almış ve bundan sonra işçileri ve yeni sendikayı oyalamaya başladı. Kısa bir süre sonra da Y.Demirel'den aldığı emirle halk düşmanı Amerikan uşağı MİSK'e bağlı faşist TÜRK-MENSUCAT-İŞ sendikasıyla anlaşaraktan, Tekstil sendikasına karşı faşist sendikayı getirdi. Ve hemen bizzat kendisi fabrikanın vezne odasında Türk-Mensucat-İş'in kayıt defterini açarak, kendisinin uşaklığını yapan satılmış ustabaşıları ilk önce faşist sendikaya üye kaydetti. Faşist sendikaya üye olan ustabaşılar, işçiler üzerinde baskıyı artırmaya ve çeşitli milliyetten oluşan fabrika işçilerinin birliğini bozmak için Alevi-Sünni, Arap-Türk-Kürt propagandasını hızlandırdılar. Gayeleri mezhep ve milliyet farklarından faydalanıp birliği ve beraberliği bozmaktı. Ama işçilerin birliğini bozmak için bunlar yeterli olmayınca, bu defa fabrikada Ülkü Ocaklı faşist beslemeleri işçi kılığıyla çalıştırmaya, işçileri tehdit etmeye başladılar. İşçilikle alakası olmayan bu beslemelere karşı birleşen ve bunları tecrit eden işçi arkadaşları da ustabaşılar her türlü yola başvuraraktan yıldırmaya çalışıyordu. Bu yollardan bir kısmını şöyle sıralayabiliriz:

İşyerinde 2 kişi bir araya gelip konuşmak yasak, böyle olursa hakkımızda rapor tutarmış...

Tuvalete gitmek yasak, çünkü üretimi aksatıyormuşuz.

Sürekli olarak makinalara dolaşan (kendiliğinden) iplikleri kasıtlı olarak dolaştırıyoruz diye patrona ihbar etmek ve hakkımızda "İşi aksatıyor" diye rapor tutmaları vs....

Ve buna benzer gerekçelerle 2 kız arkadaşımızı işten attılar. İşçi arkadaşlarımızın atılması karşısında "Direnelim, arkadaşlarımızı yeniden işe aldıralım" dediğimizde de sözde devrimci "Devrimci Yol" siyasetinden sendika başkanının şu sözleriyle karşılaştık: "Biz uzun vadeli çalışıyoruz. Toplu sözleşmeye 1,5 (birbuçuk) sene var, onun için direnişe geçmiyelim." Yeni sendikanın bu tavırları, faşistlerin baskılarına ve işçi arkadaşların işten atılmalarına kolaylık sağlıyordu. Nitekim de öyle oldu.

Bir defasında fabrikanın önünde Tekstil sendikasının broşürü dağıtılırken, polis işten çıkan arkadaşlarımıza saldırdı ve "olay çıkartıyor" gerekçesiyle 3 arkadaşımızı karakola götürdü. Polisler daha karakola gitmeden arabada işçi arkadaşlarımızı joplamaya başladılar. Bizler arkadaşlarımızı polisten almak için karakola giderken, sendika yöneticileri, işçi arkadaşların mücadele ruhunu yükselteceği yerde, onları ilkokul talebeleri gibi dörder sıra halinde dağınık bir şekilde karakola kaldırımdan gidip gelmemizi sağladılar ve buna karşı çıktığımızda da "Başka şekilde davranmamız kanuna aykırı olacağından, böyle gitmemiz gerek; arkadaşların da, avukat aracılığıyla, kanuni yollarla, bırakılmalarına çalışacağız" diyerek, kitle mücadelesinden ne anladıklarını gösterdiler.

Aynı şekilde faşistlerin fabrika çıkışında polislerle birlikte joplu, taşlı, sopalı, bıçaklı ve zincirli saldırıları sonucunda 3 arkadaşımızın bıçak ve sopalarla hastanelik olması ve 8'e yakın işçi arkadaşın işten atılmasıyla sonuçlanan olaylarda da, ortayolcu sözde sınıf sendikacılarının tavrı, yine kitleye güvensizliklerini ortaya koyuyor, gelişen mücadelemizi sendika duvarlarına hapsedip, "Sakın ha dağılmayın, bir-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Yaşasın Ciltuğ işçilerinin direnisi

Yiğit Ciltuğ işçileri sınıf savaşları içinde dostlarını ve düşmanlarını öğrendiler. Sosyal-faşist sendika ağalarının ihaneti, direnişleri boyunca kendilerine yardıma koşan köylülerin dayanışması, müttefikleriyle baş düşmanlara karşı yürümenin gerekliliğini, onlara daha yakından kavrattı

Emperyalist ülkelerin ve başını ABD emperyalizminin çektiği, Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı ağır baskı ve sömürüyü faşist MC bir bir uygulamaya koyuyor. İlk olarak belli başlı mallara % 30-% 160 oranında değişen zamlar yapmakta. Son zamanlarda artan hayat pahalılığını halk kitleleri protesto etmekte, tüm bu yapılan zamlar emekçi halkın sırtına binmektedir.

Biz Tunceli Yem Fabrikası' nın Ciltuğ ısı ve çelik silo inşaatında Maden-İş 21. Bölge (Gaziantep Şubesi) bağlı işçileriz. Aldığımız para bizi geçindirmiyor. Tüm bunlar karşısında Maden-İş 21. Bölge işçi temsilcisi Rıfat Kurt bunlara seyirci kalıyor. Biz işçiler sendika ve işverenin bu tutumuna karşı birleşerek direnişe geçtik. Biz şu talepler doğrultusunda mücadele ediyorduk:

1-5 lira saat ücretine zam,

2-25 lira harcırahlara zam,

3-İş ve can güvenliğimizin sağlanması,

4-Paralarımızın zamanında ödenmesi,

İşverenin uşağı Fikri Namut ve Maden-İş 21.Bölge temsilcisi Rıfat Kurt zaman zaman direnişi kırmaya çalıştılar. İşçilerin çelikten birliği karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Direniş boyunca şu çalışma yapıldı: Dünyadaki ve ülkemizdeki ezilen halkların mücadelesi anlatıldı. Sıhenk Mahallesi yoksul köylüleri mücadelemize omuz verdiler ve her türlü maddi yardımı bize sağladılar. Sendikamız olan Maden-İş'i ele geçirme, Devrimci İşçileri Sendika Yönetimine getirmek için çaba göstermeliyiz. Direnişimiz 5 gün sürdü.

İşçilerin ve yoksul köylülerin devrimci birliği karşısında işveren bütün taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı. Bütün taleplerimizi aldıktan sonra bir forum düzenledik. Forumda konuşan bir işçi arkadaş; "ezilen halk kitleleri üstüne ağır sömürü ve baskı uygulayan, iş ve can güvenliğimizi yok eden bir avuç emperyalistlerin uşağı olan büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır. Ancak bizim kurtuluşumuz işçi-köylü temel ittifakında Devrimci Demokratik Halk İktidarıyla olacaktır." dedi Maden-İş yönetimi ve Mehmet Ertürk'ün sosyal-faşist yüzünü kitleler önünde teşhir etti. Forum boyunca şu sloganlar atıldı. "Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine" "Tüm Halka İş ve Güvenliği", "Herkese İş Köylüye Toprak Halka Hürriyet" ve "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylüye"

Devrimci and içilerek dağıldık

MADEN-İŞ 21. BÖLGE CİLTUĞ'DAN DEVRİMCİ PROLETERLER-TUNCELİ

YAŞASIN SEHENK YOKSUL KÖYLÜLERİNİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

Yaşasın kır yoksulları,

Yaşasın kıpkızıl günlere doğru yürüyen Kürt ve Türk proletaryasının emperyalist sömürüye karşı birlik ve dayanışma mücadelesi.

Tunceli Şehenk Mahallesinde Yem Sanayi ve Süt Fabrikası olarak iki fabrikadan ibarettir.

Yem sanayiinde emperyalizmin uşağı olan MHP, daha fabrika faaliyete geçmeden kendi beslemelerini yerleştirmiş.

Yem Sanayiinde ise yerleştirilen MHP'nin beslemeleri kendi kof ve çürük meta fizik ideolojilerini yaymaya çalışıyorlar, başarısızlığa uğrayınca halka baskı yapıyorlar. Bu beslemelerin yardımına koşan burjuva sınıfın milli faşist güçleri Sehenk'teki Kürt halkı üzerindeki milli baskı ve zulümlerini devam ettirmekteler.

Senelerden beri emperyalizmin işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları alınterimize el koyarak yaşıyorlar.

Bu yetmiyormuş gibi, bizim alınterimizle satın alınan silah ve mermiler bize çevrilmekte, her gün cinayet işlemekteler.

Ya biz hep seyirci mi kalmalıyız? Hayır, biz kendi sınıf bilincimiz olan Marksist-Leninist bilinçle şehir ve kır yoksullarıyla birleşerek işçi-köylü temel ittifakı üzerinde yükselerek burjuva sınıfını yerle bir etmeliyiz ki, proletaryanın iktidarını kurup açlığa, zulme son vermeliyiz.

Sehenk'teki toprakların çoğu zengin köylülerin elindedir, aynı zamanda tapuludur. Tapuları belirsiz aşağısı dere yukarısı tepe Sehenk mahallesi merkeze bağlı olduğunda zengin köylülerin elinde bulunan topraklar gün geçtikçe değerlendiriliyor, belediye ile anlaşarak parsellenip arsa diye satılıyor, zengin köylünün cüzdanı gittikçe şişiyor, bazıları da iflasa sürükleniyor. Zengin köylü kendi tarlalarını kendi traktörüyle sürer, aynı zamanda hayvancılık yaparak hayvan ve yağ satar.

Bir de orta halli ve yoksul köylüler vardır. Bir çift çeki hayvanı olan orta halli köylüde zar zor geçimini sağlıyor, gün geçtikçe durumu kötüye gidiyor, kimileri elindeki toprağı zengin köylülere satıp neticede işsizler ordusuna katılıyor. İşte orta halli köylünün hali de budur. Bazıları zar zor zenginleşiyor, ama çok az.

Yoksul köylülere gelince bazılarının kış soğuğuna karşı barınacak evleri var, bazılarının hiç evleri yoktur ve kendi midelerini kandıracak yiyecekleri dahi yoktur. Hastası olduğu zamanlar onlar için daha da felâketin en büyüğü olur. Parasızlıktan, yoksulluktan hastasını sırtıyla taşır. Hele hastasının durumu ağırsa kurtarmak imkânsızdır.

Böylesine durumu perişan olan köylülerde mevsimlik işçi olarak çalışırlar, bazılarıda iş bulmaları mümkün değildir. Örneğin Nazımiyenin Dallıbahçe nahiyesinde yoksul bir köylünün çocuğunun parasızlıktan öldüğüne gözümle şahit oldum. Bu yoksul vatandaş az bir borç parayla çocuğunu kurtarmak için Elâzığ'a götürdü. En sonunda çocuğu parasızlıktan doğan ölümden kurtaramadı. Çocuk Elâzığ'da öldü. Bu sefer çocuğunun ölüsünü götürmek için para bulamayınca çocuğun annesi ve babası kendi yavrusunun acısına dayanamadan feryatlarla Elâzığ sokaklarında sabahladı.

İşte burjuva sınıfının adaleti işte bu. Adalet sırtımızdan vurgunlarını vuranlar içindir. Milyonlarına milyonlar ekleyenler içindir. Biz yoksullar için adaletsizliğin ta kendisidir. Bazı yoksul köylülerin elinde bulunan çok az topraklar da verimsizdir. Yağmurların yağmadığı seneler yoksul köylünün elindeki topraktan ekin alması mümkün değildir. İşte bütün bu imkânsızlıklar biz yoksullar içindir.

Ama çok büyük ve kesin bir imkânımız var...

Bu imkân kitleleri Marksist-Leninist bilinçle donatıp ve işçi - köylü ittifakı temelinde Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmektir. Nihai kurtuluşa buradan gideceğiz.

Mahallemizde ileride üretime açılacak olan Yem Sanayi ve Süt Fabrikasına şimdi de faşistler yerleştirilmiş. İnşaatta çalışan işçi arkadaşlarımıza baskı yapıyorlardı. Biz devrimci kır yoksulları, Yem Sanayi Ciltuğ ve Süt Fabrikasında çalışan devrimci proleterlerle birleştik faşist grupları söküp attık. Ancak hemen sonra sömürgeci faşist devletin jandarma ve polisi mahallemizi sardı. Çelikten birliğimiz ve dayanışmamızın sonucu, faşist diktatörlüğün silahlı güçlerini de yendik, geldikleri gibi çekilmek zorunda kaldılar. Faşist diktatörlük şunu iyi bilsin, burnumuzun dibinde faşistleri yaşatmayacağız!

Yaşasın Sehenk'in devrimci kır yoksullarının ve demokrat köylülerinin birliği !

Kahrolsun Faşist Diktatörlük ve Sosyal-Faşizm !

Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün !

Tüm halka iş ve can güvenliği!

Devrimci proletaryanın önderliğinde mazlum dünya halklarının mücadelesi iki süper devleti yerle bir edecektir.

Yaşasın Halkın Yolu'nun Marksist-Leninist çizgisi !

SEHENK'TEN DEVRİMCİ KIR YOKSULLARI

Faşist MC çay bedellerini hala ödemedi

Faşist MC, diğer üretici köylülere olduğu gibi çay üreticilerine karşı da baskı ve yoksullaştırma tedbirleri dayatıyor. Önce hayat pahalılığının hızla arttığı ve zamların birbirini izlediği şartlarda çay fiyatlarına son derece düşük, göstermelik ücret artışı getirdi. Çürümeye terkedilen, denize dökülen çayların bedelini üreticilere yüklemek için her zaman olduğu gibi çay alımında türlü zorluklar getirildi, entrikalar çevrildi. Köylülerin ürünlerinin bir kısmını almamak, ürünlerin randımanını düşürtmek için her şey yapıldı. Ancak faşist MC, bütün bunlarla yetinmiyor. Çay kampanyası Mayıs-Haziran aylarında tamamlanmış olmasına rağmen köylülerin çay bedellerini hala ödemedi. Tek veya başlıca geçim kaynağı çay olan üreticiler 3-4 aydan bu yana oyalanmakta, bekletilmektedir. Özellikle geçimi sadece çaya bağlı olan gerek tüketim ihtiyaçlarını karşılamak, gerekse borçlarını ödemek için çay parasını bekleyen köylüler daha büyük yıkıma, açlığa itilmektedir. Köylülerin parasının ödenmesi gereken zaman olan 3-4 aydan bu yana belli başlı bütün mallara % 160'a varan oranda zam yapıldı. Devalüasyonla birlikte paranın değeri % 30 oranında düştü. Böylece MC ' nin çay üreticilerine vermek zorunda kaldığı ücret artışı ortadan kalktığı gibi ürün fiyatları fiilen çok düşük tutulmuş oldu. Gerçekte çay üreticileri açıklanan fiyatların çok altında fiyatlarla ürünlerini satıyor olmaktadır.

Faşist MC'nin çevirdiği bu dalavereler, ekonomik bunalımın yükünü daha çok, daha büyük oranda, çalışan yığınlara, köylülere yıkmak içindir. O, ancak böyle yollarla kokuşan düzeni korumaya tamir etmeye çalışmaktadır.

Üretici köylülerin yaşadıkları şu gerçekleri bir kez daha doğrulamaktadır: Emperyalizm, işbirlikçi tekelci kapitalizm ve feodalizm şartlarında köylüler ne kadar çok çalışırsa çalışsın, yaşantılarında ne kadar kısıntı yaparsa yapsın, hiç bir zaman durumunu düzeltememektedir. İşbirlikçi sınıfların, devletin, tefeci-tüccarın baskısından kurtulamamakta, durumu gittikçe kötüleşmektedir. Her zaman mülkiyetini elinden çıkarma, açlığa itilme tehdidi ile karşı karşıyadır. Üretici köylüler, nihai olarak kurtuluşuna bu güçlerin yıkılması devrimci demokratik halk iktidarının kurulması ile ulaşacaktır.

Çay üreticileri ürün bedellerinin hâlâ ödenmemesini protesto etmek için harekete geçtiği zaman onları durdurmak, susturmak için çay bedellerini ödemeye başlamıştı. Ancak bu tutumun köylülerin mücadelesini, mitingini önlemek için göstermelik geçici bir şey olarak kalmış, çay bedelleri hâlâ ödenmemiştir. Bu örnek çay üreticilerinin haklarını olmak için hangi yolu tutmaları gerektiğini göstermektedir. Çay üreticileri, ancak bu yolla haklarını, ödenmeyen, uyutulan çay bedellerini alabilir. Unutmamak gerekir ki, işbirlikçi hakim sınıflar köylülerin haklarını bu kadar fütursuzca çiğniyorsa, köylülerin harekete geçmeyeceğini umduğundan onları kolayca uyutabileceğini hesap ettiğindendir !

ÇAY BEDELLERİ DERHAL ÖDENMELİDİR !

TABAN FİYATLAR YÜKSELTİLMELİDİR !

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

İŞÇİ, KÖYLÜ, GENÇLİK VE TÜM ÇALIŞAN İZMİTLİ HALKIMIZ

"İşsizliği, pahalılığı, Siyasi Cinayetleri ve Faşist Terörü Protesto" için onbinlerce halk İstanbul, Adana, Çorum, Konya Ereğlisi Niğde'de ve Tunceli'de gösteriler de bulunarak mücadeleye atıldı. Bugün İzmit'teyiz. Yarın Ankara ve başka illerimizde olacağız. Bu karşı konulmaz tarihi bir akım olan devrim akımının bir parçasıdır. Bu her yönüyle yani maddi ve manevi bakımdan kokuşmuş, çürüyen bugünkü geri düzene karşı çeşitli milliyetlerden halkımızın yükselttiği gür sestir. Bu gür ses, halk düşmanlarının yüreğinde korku, halkın saflarında sevinç ve bir bilinçli ileri atılım demektir.

Halkın örgütlenip ileri atılması yani mücadeleye girmesi halkın düşmanlarını korkutuyor. Korksunlar! Daha da korksunlar. Hatta mümkün olduğu kadar çok korksunlar. Ne kadar çok korkarlarsa, bu halk için o kadar iyidir. Onların saldırıları korkularının dile getirilişidir. Ne kadar çok saldırıyorlarsa o kadar çok korkuyorlar demektir. Onlar küpüne zarar veren keskin sirke gibidirler. İşte bu yüzden halkın maneviyatının bozulmasına hiç, ama hiç gerek yoktur. Biz saflarımızı ne kadar sıklaştırır ve ne kadar çok ileriye atılırsak, onlar o ölçüde yıkıntıya, batağa gideceklerdir. Sınıf mücadeleleri tarihi bunu böyle söylüyor. Bu işin başka türlüsü olamaz. Yeterki biz, yani milyonlarca halk işçisiyle, köylüsüyle, memuruyla ve gençliği ile bir bütün olarak yenmeye cesaret edelim. O zaman bütün yokuşlar düzlüğe, bütün karışıklıklar içinden çıkılır hale, kısaca bütün kötü şeyler iyi şeyler haline gelecektir. Halk kendi birliğini sağlayıp mücadeleye atıldığında bu söylenenler bir umut bir vaat olmaktan çıkıp gerçeklik kazanacaklardır. Biz, boş hayaller peşinde koşmuyoruz. Kimseye ulaşılması güç ve hatta imkânsız bir "cennet" vaat etmiyoruz. Biz diyoruz ki; tarihi ve bütün değerleri yaratan tek güç halkın gücüdür. Halk, kendi güçlerini birleştirdiği, engellerle mücadeleye atıldığı takdirde kendi yarattığı ama yabancılaştırıldığı bütün değerlerin gerçek sahibi olacaktır. Biz milyonlarız, onlar ufak bir azınlıktır. Onlar bugün bizlerin bilgisizliğimizden ve cahilliğimizden de yararlanarak tahakkümlerini sürdürüyorlar. Ama bizlerde mücadeleye atılarak bilgi sahibi oluyor ve onları devirecek bir güç olarak tarih sahnesindeki yerimizi alıyoruz. Bizi kim durdurabilir? Biz haklıyız, karşımızdakiler haksızdır. Haksızlar bir müddet için güçlüdürler. Zaman doğrudan yana değil midir? Hiç kimsenin, hatta halk düşmanlarının da kuşkusu olmasın. Gelecek halkın ve haklının olacaktır.

Bugün burada bizler işsizliği, pahalılığı ve faşist terörü protesto etmek için toplanmış bulunuyoruz. Peki nedir bu işsizlik ve pahalılık? İşsizlik ve pahalılık bir kader midir? Ya da bazılarının dediği gibi ülkemizi idare eden "kötü" yöneticilerin bir marifeti midir? Hayır, bunların hiç birisi değildir. (...)

İşsizliğin ve pahalılığın yaratıcısı olan emperyalizm, işbirlikçi, tekelci kapitalizm ve toprak ağalığı sisteminin düzeni olan yarı-sömürge ve yarı - feodal düzeni, halk kendi mücadelesi ile parçalamaksızın, yani kendi milli ve demokratik düzenini kurmaksızın, bütün kötülüklerin altından kalkmak mümkün değildir. Halkın kendi mücadelesi ile gerçekleştireceği milli ve demokratik düzende, ülkemizin maddi ve manevi kaynakları ülkemiz içinde değerlendirilecektir. Halkımızın milli ve demokratik düzeninde emperyalizmin sermaye yatırımları, onlara beş kuruş para ödemeksizin millileştirilecek, emperyalizmin işbirlikçisi olan komprador-kapitalizminin elindeki mal, mülk müsadere edilerek halk yararına işletilecek toprak ağalarının elindeki topraklar topraksız ve yoksul köylü ailelerine karşılıksız dağıtılacaktır. Böylelikle halkın yararına olan milli ve demokratik düzen, sanayinin önderliğinde, tarımın temel olduğu bir ekonomi-politika izleyebilecek ve işsizliği, pahalılığı ortadan kaldırabilecektir. Milli ve demokratik düzen aynı zamanda milli iktisadın gelişmesini isteyen milli kapitalistlerin de çıkarını gözetecek, ama onların ülkemizi tekrar emperyalistlere bağımlı hale getirmek isteyen girişimleri ile de mücadele edecektir. (...)

Gerçek çözüm, halkın demokratik iktidarındadır diye halk kendi iktidarına kadar geçecek süre içinde, işsizlik ve pahalılıkla mücadele ederek belli hakları elde edemez mi? Biz bu soruya "elbette eder" cevabını vermekte de tereddüt etmiyoruz. Halk, işsizlik ve pahalılığa karşı yürüttüğü mücadele ile kendi yararına belli mevziler kazanabilir ve zaten kazanmaktadır da. İşte Mısır halkı, işte Polonya halkı. Onlar kendi hükümetlerinin çıkardığı zamlara karşı geniş kitle eylemlerine girişerek, fiyatları geçici de olsa dondurabildiler. İşte yiğit iki milliyetten Türkiye işçi sınıfını 15-16 Haziran mücadelesi ile gaspedilmeye çalışılan haklarından geri çekilmeyeceklerini ispatladılar.

Halkımız, bugün kendi arasında birliğini geliştirip, mücadeleye atıldığında diyoruz ki, bütün işten atılmaları, bütün lokavtları darmadağınık edebilir. Halkımız, kendi arasında birliğini geliştirip güçlendirdiğinde, kırlardaki taban fiyatlarını düşük tesbit etme politikasını, topraksız ve az topraklı köylülerin yıkıma, sefalete ve uysal köleler halinde tutulmaları politikalarını zaafa uğratabilir. Bu mümkündür. Ve bunun için de mücadele etmek gereklidir. Ve zaten bugün biz, bir anlamda da bunun için buradayız. Biz milyonlarca halk olarak Mısır ve Polonya halkı gibi meydanları ne kadar çok doldurursak işsizliğin ve hayat pahalılığının bu kadar dizginsiz gelişmesine müsaade eder miydik? Öyleyse ileri! Binlerce, onbinlerce, yüzbinlerce hatta milyonlarca halk meydanları doldursun, bu meydanlarda geçilecek yer bırakmasın. Bakın bakalım o zaman, nasıl yapabilirler korkusuzca zamları!

Biz, burada diyoruz ki, işsizliğe, pahalılığa karşı halkın her günkü mücadelesini yükseltmekle birlikte, bu mücadeleyi halkın milli ve demokratik iktidarı mücadelesi yönünde geliştirmeliyiz. İşte gerçek kurtuluş ve gerçek kurtuluş yolu! (...)

İşçiler, köylüler, memurlar, gençler, tüm halkımız!

İşten atmalara, hayat pahalılığına, can güvenliği, öğrenim özgürlüğü ve gecekondu yıkımlarına karşı mücadele etmek için, bulunduğumuz her yerde fabrikalarda tarlalarda, tüm işyerlerinde ve okullarda direniş komiteleri örgütleyerek mücadeleye atılalım. İşte 1 Mayıs Gecekondu halkının örnek mücadelesi! Orada halk, gecekondu yıkımını önlemek için kendi içinde, devrimcilerinde yardımıyla direniş komiteleri kurarak mücadeleye atıldı. Onlar, bu mücadelede şehitler verdiler. Ama onlar mücadeleden geri durmadılar. Onlar, verdikleri şehitlerden daha da kuvvet alarak yollarına devam ediyorlar. Onlar, mücadeleleriyle şimdi ayaktadırlar. Acılarını kuvvete dönüştürerek yollarında yürü yorlar. Onlar için yılmak yok, ileri gitmek var!

Bizlerde işten atmalara karşı, topraksız bırakılarak açlığa, sefalete ve uysal köleliğe terkedilmişliğe karşı, can güvensizliğine karşı, artan hayat pahalılığına karşı, bulunduğumuz her yerde anti-faşist, yurtsever komiteler kurarak, faşist ve sosyal - faşist sendika ağalarının saltanatını reformist siyasetlerin resmî geçitlerini gerçek halk mücadeleleri haline çevirerek, tüm halkın iş toprak ve hürriyet mücadelesini yükseltebiliriz ve böylelikle işsizliğe ve hayat pahalılığına karşı verdiğimiz mücadeleyi, halkın demokratik iktidarı için verdiği bir mücadele haline getirmiş oluruz.

Yenmeye cesaret edelim!

Milyonlarca halk ayağa kalktığında, önündeki bütün barikatları ezip geçme gücüne sahiptir. Tarih, sömürgecilerin, zalimlerin ve gaddarların tarihi değil, tüm dünya işçilerinin ve mazlum dünya halklarının olacaktır. Buna herkes içtiği su, yediği ekmek gibi inansın.

Gelecek parlak olacaktır!

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

MİLLİ ZULME VE MİLLİ BASKIYA SON!

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLSUN!

KAHROLSUN İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI YARATAN EMPERYALİZM, FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YAŞASIN HALKIMIZIN MÜCADELESİ VE BU UĞURDA HAYATLARINI KAYBEDEN DEVRİMCİLER!

İZMİTLİ HALKIN YOLU TARAFTARLARI

İzmit'te MİTİNG

İşsizlik, pahalılık ve faşist terör protesto edildi. Devrimci Ses, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının aktif olarak çalışmalarına katıldığı miting, işsizliğin, pahalılığın ve faşist terörün yaratıcısı olan emperyalizmi, faşist diktatörlüğü ve sosyal-faşizmi hedef aldı.

Mitinge katılan devrimciler ve halk; iş, toprak, can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, gecekondu yıkımının önlenmesini, işçi-memur ayrımına son verilmesini, milli zulmün kaldırılmasını, sendika ağalarının yıkılmasını dile getiren sloganlar haykırdılar.

Bu miting İzmit'te devrimci sloganların özgürce çağırıldığı ilk miting olması bakımından önemlidir. Pek çok eksiğine rağmen devrimci kadrolarda ve halkta bir ileri atılım ruhu yaratmıştır. Proleter devrimciler bundan böyle bu ruhla daha da ileri boyutlarda gösteriler düzenlenebileceği ve en azından düzenlenmesi gerektiği sonucuna vardılar.

Biz Halkın Yolu taraftarları olarak, bu mitingin en önemli zaafının genel olarak devrimci kadroların bir gösterisi olma niteliğini aşamamış olmasındadır diyoruz. Üstelik mitinge katılan devrimcilerin yüzde seksene yakın bir kısmı İzmit dışından gelen devrimcilerdi.

Genel olarak miting çalışmalarına katılan devrimciler, işsizliği, pahalılığı ve faşist terörü protesto eylemlemini İzmit dışından gelecek devrimcilere dayanarak gerçekleştirmeyi hedef aldığından halk kitlelerine dışarıdan yapılan çağrılarla (yazı, afiş, bildiri, kahvelerde ve bunun gibi yerlerde yapılan sözlü propaganda) yetinildi. Oysa hep biliyoruzki, halkı eyleme çekmek için dışarıdan yapılan propaganda -bu propaganda eşi görülmemiş bir propaganda da olsa- tek başına bir şey ifade etmez. Biz bu gerçeği çalışmalarına katıldığımız miting eyleminde de gördük.

Ancak herşeye rağmen mitingde işten atılan liman işçilerinden bir grubu "Yurtsever Devrimci İşçiler" imzasını taşıyan "Gaspedilen Haklarımızı Söke Söke Alacağız" sloganı altında yürürken görmemiz bize şevk verdi. Onların bu sloganın yazıldığı flamayı taşırken gösterdikleri istek devrimcilerde heyecan yarattı. İzmit'in Tavşantepe semtinin yurtsever-demokrat halkından mitinge katılan bir grup emekçi de aynı canlılığı gösteriyordu. Bahattin Gören yol işçilerinden yaşlı bir işçinin Halkın Yolu'nun flamasını taşıyor olması da bizim için sonsuz bir sevinç kaynağı oldu. Bunların yanısıra mitingimize İzmitli liseli gençlikten de katılmaların olması ayrıca sevindirici olmuştur.

Yürüyüş boyunca seyirci halk, her ne kadar saflara katılmadıysa da yer yer lehte tezahüratlarda bulundu. Bir büyük işhanının önünden geçerken tezgahtar kadınlar devrimci sloganlarımızı alkışladılar. Bu da bize güç verdi.

700'e yakın kişinin katıldığı miting Devrimci Ses, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının yaptıkları konuşmalarla son buldu.

Miting Tertip Komitesi mitinge daha geniş bir kitle katılmasını sağlamak ve halkın güçlerini birleştirmek amacıyla "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi temelinde, Devrimci Yol ve Halkın Sesi taraftarlarına da miting çalışmalarına katılma ve sorumluluk alma çağrısını yaptı. Devrimci Yol taraftarları miting eyleminde sorumluluk alan bazı devrimci dergi taraftarları ile ortak sorumluluklar alamayacaklarını ileri sürerek Tertip Komitesinin eylem birliği çağrısını reddetti. Halkın Sesi taraftarları ise miting eyleminin esas olarak 2. MC hükümetini hedef alması gerektiğini ve aynı zamanda miting çalışmalarına katılan devrimci dergilerin taraftarlarının bu dergilerin flamaları ile yürümemeleri gerektiğini ileri sürerek, Tertip Komitesinin eylem birliği çağrısını kabul etmedi.

Kısaca miting Devrimci Ses, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının gayretli çalışmaları sayesinde gerçekleşebildi.

KAHROLSUN İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI VE FAŞİST TERÖRÜ YARATAN, EMPERYALİZM, FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

İZMİTLİ HALKIN YOLU TARAFTARLARI

22 Ekim'de Dersim'de (Tunceli)

Hayat pahalılığını protesto miting ve yürüyüşü yapıldı

Yiğit Dersim halkı, bir kez daha meydanlarda haykırdı, faşist diktatörlüğün temsilcileri ve tüm gericilerin yüreğine korku saldı:

Yürüyüş kolu şehrin dışından çıkarak çok uzun bir kol halinde bütün mahallelerde gösteri yaptı. Mahalle ve sokaklardaki halk proleter devrimcilerin yardımıyla saflara katıldı. Saflar sıklaştı. 7000'in (yedibin) üzerindeki kalabalık kitle miting alanına coşkuyla girerken yürüyüşe katılamayan diğer kitleler mitinge katıldılar.

Saflarımızda kalabalık yoksul köylüler ve emekçi (gecekondu ve köylü) kadınlar vardı. Bu durum kitleleri bir hayli etkiledi mücadele azmini biledi, devrimci ruhunu yükseltti.

Bu miting ve yürüyüş, daha önceki mitinglerden hayli farklıydı. Proleter devrimciler kitleleri seferber etmişlerdi. Faşist diktatörlüğün temsilcileri, militarist güçler ve her türden gericiler bu durumdan ürktüler. Polis ve ajanlar yuvalarına kaçtılar, kimse meydanlarda yoktu.

Konuşmacılar emperyalistler ve uşaklarının sömürü ve zulüm düzenini, milli zulmü teşhir ettiler.

Pahalılığın, işsizliğin ve her türlü zulmün kaynağının emperyalistler, onların işbirlikçileri büyük burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü ve talan düzeni olduğunu; işsizliği, pahalılığı ve her türlü zulmü yok etmenin yolu devrimci proletarya hareketinin etrafında çelik gibi birleşmek, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı parçalamak için iki süper devlet ve uşaklarının faşist diktatörlüğünü yerle bir edip Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurmaktır dediler.

Ve binlercesi bir kez daha;

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!

Ve binlercesi bir kez daha:

YAŞASIN 1 MAYIS DİRENİŞİMİZ!

diye haykırıp, İstanbul 1 Mayıs Mahallesi proletaryası ve halkının mücadelesini kendisine örnek alıyor, sahip çıkıyor, omuz omuza olduğunu belirtiyordu.

Son olarak kitle disiplinli bir şekilde "DEVRİM YAPACAĞINA, EMPERYALİSTLERİN VE UŞAKLARININ ZULÜM VE SÖMÜRÜ DÜZENİNİ YERLE BİR EDECEĞİNE" and içerek coşkulu ve devrimci ruhla pekişerek dağıldı.

Mitinge katılan halk, mitingin coşkunluğunu gittikleri her yerde anlatıyorlar. Diğer emekçilere ve yoksul köylülere proleter devrimcilerin etrafında birleşmeleri gerektiğini söylüyorlar. Mitinge katılmayan kitleler bu coşkuyla karşılayıp artık mücadeleye atılmak gerektiğini ifade ediyorlar.

Zafer devrimci proletarya hareketinin önderliğindeki emekçi halkındır!

İşçiler, köylüler, tüm ezilen emekçi halkımız!

KONYA-EREĞLİ'DE YAPILAN "İşsizliği, Pahalılığı, Üreticiler Üzerindeki Sömürü ve Faşizmi Protesto Mitingi" ve yürüyüşünde aşağıdaki bildiri dağıtılmıştır. Kısaltarak yayınlıyoruz:

(...)

Bir süre önce emperyalistlerin önerdikleri "istikrar tedbirleri" yani halkımızın temel ihtiyaç maddelerine % 160'a varan zamlar yapıldı ve paranın değeri düşürüldü, tarımda üretim için kullanılan maddelere büyük oranda zamlar yapılırken, tarım ürünlerine çok az yapıldı. İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının, faşist diktatörlüğünün sözcüleri Demireller, Türkeşler zamların gerekli olduğunu, bu tedbirlerle istikrarın sağlanacağını, bunların büyümenin sancıları olduğunu, söylediler. (...)

Emperyalistlerin uşakları büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü bu tedbirlere 1958'de ve 1970'de de başvurdular. Her seferinde de halkın refahı ve ekonominin 'istikrarı için yaptıklarını söylediler. Bu "tedbirler" bizlere yoksulluk, sefalet ve işsizlikten başka ne getirdi?

İşçiler, ücretlerimize yapılan göstermelik zamlar, bizlere ne getiriyor? İşbirlikçi hakim sınıflar bizlere bir elleriyle beş kuruş verirken öbür elleriyle on kururuşumuzu almaktalar. Faşist diktatörlüğün sözcüleri diyorlarki; "işçi sendikaları toplu sözleşmelerde, işverenin verebileceği, kadar ücret zammı istemelidirler" bizim sırtımızdan kazandığı milyonlardan, milyarlardan bizlere ne vereceğini, daha fazla kar sağlama hırsıyla, gözü dönmüş, işbirlikçi burjuvazinin insafına bırakırsak, bize açlık, yoksulluk ve işsizlikten başka bir şey vermeyeceklerdir. Halkımız bugüne kadar ne aldıysa şanlı 15-16 Haziranlarda, Profilo'da, DGM'de ve Ümraniye "1 Mayıs Mahallesi" direnişlerinde aldı. Bu şanlı direnişleri yapan halkımız Demokratik Halk Devrimini de yapacak ve Devrimci Demokratik Halk İktidarını kuracaktır.

Üreticiler, köylüler, açıklanan taban fiyatlar sizlere ne getirdi? Ürünlerinizi, aşağı yukarı geçen seneki fiyattan sattınız. Verilen çok düşük zamlar temel ihtiyaç maddelerine ve ürettiğiniz ürünlerin, üretiminde kullandığınız maddelere (gübre, benzin, mazot, traktör, biçerdöğer vb) yapılan zamlarla daha cebinize girmeden fazlası ile sizden alındı. Emperyalizme bağımlı büyük burjuvazinin ürettiği mallara (araba, yedek parça, yiyecek, giyecek vb.) zam yapılırken sizin ürettiğiniz ürünlere ya hiç yapılmadı, ya da çok az yapıldı. Köylüler ürettiği malların karşılığını alamamakta, tefecilere, bankalara borçlanarak hızla yoksulluğa itilmektedir. Bu yıllardır böyle olmuştur. Ve iki süper devlet (Amerika ve Rusya) ülkemizden kovulmadan, faşist diktatörlük yıkılmadan, sosyal-faşizmin kökü kazınmadan, yarı-sömürge, yarı-feodal yapı tasfiye edilmeden bu böyle olacaktır. Köylüler ve üreticiler ancak ürettiklerinin karşılığını Demokratik Halk Devrimiyle kurulacak olan Devrimci Demokratik Halk İktidarı ile alacaklardır.

İşçiler, köylüler, tüm çalışan halkımız, yıllardır emperyalistlerin ve uşaklarının talan ettiği, ekonomisinin can damarlarının emperyalizme peşkeş çekildiği böyle bir ülke bağımsız, demokratik olabilir mi? Ekonomisi istikrarlı olabilir mi? Böyle bir ülkede işsizlik, pahalılık önlenebilir mi? Böyle bir ülkede tüm halka iş ve can güvenliği sağlanabilir mi? Hayır!..

Bunları ancak Amerika ve Rusya'yı ülkemizden kovacak, faşist diktatörlüğü yıkacak ve sosyal-faşizmin kökünü kazıyacak, emperyalizmle olan tüm kölelik ilişkilerine son verecek, emperyalizme ve işbirlikçi büyük burjuvaziye ait tüm mallara el koyacak, toprak ağalarına ve hazineye ait toprakları yoksul ve az topraklı köylülere dağıtacak, herkese yeteneğine ve gücüne göre iş ve eşit işe eşit ücret ilkesini uygulayacak olan Demokratik Halk Devrimini yaparak ve bunları gerçekleştirecek olan Demokratik Halk İktidarını kurarak gerçekleştirebiliriz. olan Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurarak gerçekleştirebiliriz.

• Kapatılan Eğitim Enstitüleri açılmalıdır!

• Eğitim Enstitülerindeki faşist işgale son!

EĞİTİM KURUMLARINDAKİ FAŞİST FAALİYET

Faşist diktatörlüğün eğitim kurumlarına yönelik saldırıları sürüyor. Bilindiği gibi faşist saldırının bir parçası olarak Diyarbakır Eğitim Enstitüsü, Mardin Eğitim Enstitüsü ve Tunceli Öğretmen Okulu aylarca önce kapatılmış ve hala açılmamıştır. Bu okulların kapatılmasını hangi temelde ele alabiliriz. Faşizmin eğitim kurumları üzerindeki saldırıları yıllarca sürdürülmektedir. Bu amaca uygun olarak ilköğretimden yükseköğretime kadar uzanan eğitim alanında okutulan kitaplar ırkçı-faşist ideoloji ile donatılmıştır. MC hükümetleri döneminde faşist MHP kliğinin faaliyetleri daha da belirgin bir hal almıştır. Aynı şekilde, Milli Eğitim Bakanlığında, en azgın faşist kliklere bağlı kadrolar, bürokrasinin bütün kademelerine, özellikle de yönetici mevkilere yerleştirilmiştir. Böylece, bu gerici bürokratik aygıt, aynı zamanda faşist militanların direk saldırı üssü ve barınağı haline getirilmiştir. Bütün bunlar, faşistlerin eğitim kurumlarına yönelik uzun vadeli faaliyetlerinin adımlarıdır. Buna uygun olarak, özellikle eğitim enstitülerinde ve öğretmen okullarında sistemli bir plan uygulanmaktadır. Hemen hemen bütün eğitim enstitülerine faşist müdürler atanmış, öğretim kadrosu MHP'ye bağlı kadrolarla donatılmıştır. Ayrıca eğitim enstitülerine girecek öğrencilerin önüne yüzlerce engel dikilmiş, yurtsever, devrimci hatta tarafsız öğrencilerin bu okullara girmeleri olanaksız hale getirilmiştir. Faşist MHP'nin uzantısı Ülkü Ocaklarına, gerici partilere üye olmayan veya bağlı olmayan öğrenciler okullara girememektedirler. Bunun tersine, hemen hemen bütün eğitim enstitüleri ve öğretmen okulları Ülkü Ocaklarına bağlı militanlarla doldurulmuş, bu faşist kurumların onayını alanlar buralara yerleştirilmiştir. Böylece, eğitim enstitüleri ve öğretmen okulları, faşist terör ve saldırı yuvaları haline getirilmektedir. Bunun birçok somut örneklerini ele alabiliriz. Örneğin: İzmir Buca Eğitim Enstitüsü, Müdür, polis ve faşist militanların işbirliğiyle faşist bir terör yuvası haline gelmiştir. Buraya yerleştirilen faşist militanlar sadece okuldaki öğrencilere terör uygulamakla kalmamakta, buradan Buca halkına ve gençliğine de saldırılar düzenlemekte, Buca'da faşist terör estirmeye çalışmaktadırlar. Edirne Eğitim Enstitüsü'nde de aynı durum vardır. Ve buraya yerleştirilen faşist militanlar, idare ve polis işbirliğiyle Lise'de, Sanat Okulunda, Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde (EDMM) ve Mes-

Eğitim enstitülerindeki faşist işgallerin kırılmasını sağlayacak olan, esas olarak buralardaki gençliğin mücadelesi olacaktır...

lek Yüksek Okulunda okuyan öğrencilere sürekli saldırılar düzenlemekte ve halkın üzerinde terör estirmeye çalışmaktadırlar. Bu durum, genel olarak bütün eğitim enstitülerinin ortak özelliği haline gelmiştir.

Faşistlerin hedeflerine ulaşamadığı eğitim enstitüleri ise kapatılmaktadır. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü, Mardin Eğitim Enstitüsü, Tunceli Öğretmen Okulu'nun kapanmasının nedenleri tamamen buna bağlıdır. Bu okulları Kürt ulusuna yönelik asimilasyon ve halka yönelik faşist saldırı kurumları olarak kullanmak isteyen faşistler bu amaçlarını gerçekleştirememişlerdir. Aksine onlar, gençliğin ve halkın asimilasyon politikasına ve faşist saldırılara karşı gelişen haklı direnişiyle karşılaşmışlardır. Bunun üzerine okulları kapatmışlar, öğrencileri de ortada bırakmışlardır. Bütün bunlar, faşistlerin nasıl bir eğitim istediklerini ve amaçlarını ortaya sermektedir. Onların milli zulme başkaldıran Kürt halkından ne kadar korktuklarını ve şoven karakterlerini sergilemektedir.

Bu durum, bütün devrimcilerin dikkate alması gereken sonuçları doğurmaktadır. Eğitim enstitülerinin fonksiyonları dikkate alınırsa faşizme karşı mücadelede bu kurumların üzerinde özellikle durmamız gerekmektedir. Öyle ki;

Birinci olarak, bu kurumlar yarının öğretmen kadrolarının yetiştiricileridirler. Bu kurumların faşist işgal altında olması, öğretmenler arasındaki faşist kadroların kaynağı olması demektir. Faşist ideolojiyi üreten ve yayan kurumlar demektir.

İkinci olarak, binlerce öğret-

nev.Sa.7.Sü.3'de

EREĞLİ CUMHURİYET LİSESİ ÖĞRENCİLERİ:

Okulumuzdaki faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı direnelim

Faşist diktatörlük eğitim kurumları vasıtasıyla halk çocuklarını kendine bağlamak ve bizleri köleleştirmek için elinden gelen bütün çabalarını sarfetmektedir. Ülkemizin her yerinde olduğu gibi Konya Ereğli Cumhuriyet Lisesi'nde de, faşist diktatörlük, buradaki devrimci kabarışı ve devrimci potansiyeli pasifize etmek, okulu faşistleştirmek için devrimciler üzerindeki baskıyı, zulmü arttırmaktadır. Bizim okulumuzdaki idareciler tamamen reformist ve revizyonist öğretmenlerden oluşmaktadır. Bu reformist ve revizyonist idareciler faşist diktatörlüğün vermiş olduğu emirleri yerine getirmek için devrimciler üzerindeki baskıları arttırmaktadırlar. Bunlar her gün okulda ileri gelen devrimcileri idareye çağırarak bir sürü reformist ve revizyonist demagojiler yapmakta, tehditlerle sindirmeye çalışmaktadırlar. İşte okulda faşist yok, tatlı tatlı geçinin, kavga çıkarmayın, okulda dergiler satmayın, devrimci propagandalar yapmayın, okulu kapatırlar, bizleri sürerler, uslu uslu okula gelip gidin. Biz sizleri sınıf geçireceğiz, diyerek okuldaki devrimci potansiyeli pasifize etmeye çalışıyorlar. Okulumuzda Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu çok az sayıda da sosyal-faşistler vardır. Devrimci bir arkadaşımızı idare çağırarak, "Sen neden Halkın Yolu gazetesi satıyorsun, neden devrimci propaganda yapıyorsun, neden sosyal-faşistleri sıkıştırıyorsun" gibi bahanelerle müdür muavinlerinden üç revizyonist öğretmen arkadaşımıza çok fena bir şekilde dayak atmış, bir sürü tehdit savurmuşlardır. "Sen bu okulda okuyamayacaksın, seni süreceğiz" gibi laflar ederek reformist ve revizyonist yüzlerini bir daha sergilemiş oldular. Bunun üzerine okuldaki devrimci arkadaşlar, bu olayı protesto etmek için derslerden çıkarak okulun bahçesinde toplandılar. Dövülen arkadaştan bütün kitleye olayı anlatmasını istediler. Arkadaş olayı ve faşist diktatörlüğün eğitim kurumlarında ki oyunlarını, bizleri nasıl köleleştirmek istediğini anlattı. Sonra derslere girdik. Fakat hiç bir öğretmen derse girmedi. Bunun üzerine öğrenciler dağıldılar.

Daha sonra arkadaşımızı idarenin şikayeti üzerine, okula polisler geldiler. İdare tarafından dövülen arkadaşı ve bir kaç arkadaşımızı alarak savcılığa ifade vermesi için Adliye'ye götürdüler. Dayak yiyen arkadaşı, okulda asayişi bozduğu, memura hakaret ettiği ve öğrencileri boykota teşvik etteği gerekçesiyle tutukladılar. Diğer arkadaşlar ise serbest bırakıldılar. Bizler Ereğli Cumhuriyet Lisesi yurtsever anti- faşist liseli gençler olarak, arkadaşımızın serbest bırakılması için ve idarenin suçlu olduğuna dair imza kampanyası açtık ve arkadaşımızın ihtiyacı için para topladık. Bu iş Ereğli'de bulunan diğer okullarda da (Ticaret Lisesi, Meslek Lisesi Kız Meslek Lisesi) yürütülmektedir. Bizler yurtsever anti-faşist liseli gençler olarak kesinlikle şuna inanmaktayız: Ortaöğrenim gençliğinin macadelesini ne faşist disiplin yönetmeliği, ne faşist idareler, ne reformist ve revizyonist idareciler, ne faşist kitaplar, ne faşist diktatörlüğün saldırıları ne de sosyal- faşist saldırı ve ihanetler önleyebilir.

YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM MÜCADELMİZ!

GENÇLİĞE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ!

ORTAÖĞRENİMDE DAYAĞA, KÜFÜRE ANGARYAYA SON!

FAŞİST DERS KİTAPLARI VE FAŞİST DİSİPLİN YÖNETMELİĞİ KALDIRILMALIDIR!

HERKESE YÜKSEK ÖĞRENİM HAKKI VE OLANAĞI!

YAŞASIN YURTSEVER ANTİ-FAŞİST LİSELİ GENÇLİĞİN MİLİTAN MÜCADELESİ!

NE AMERİKA NE RUSYA

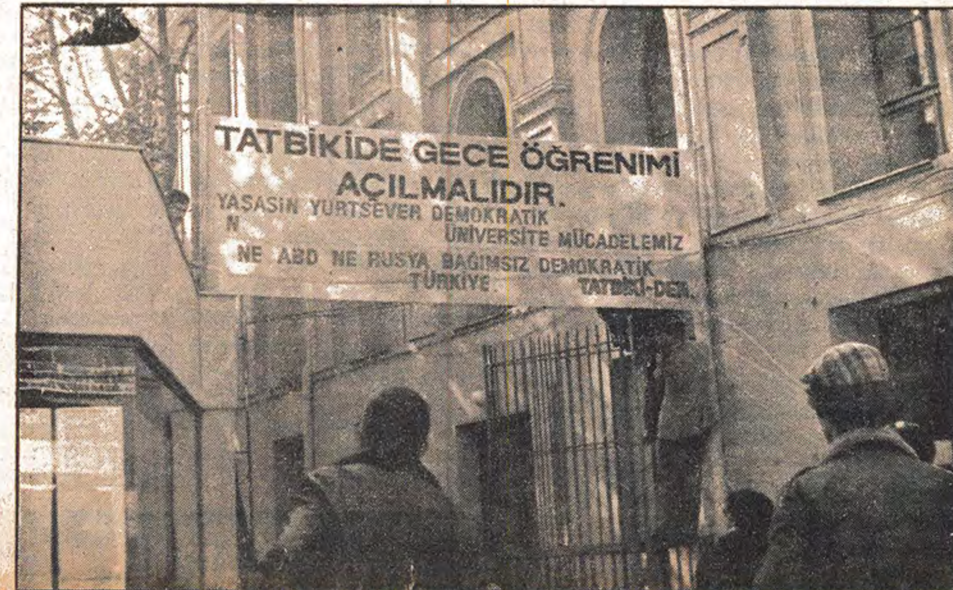
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

KONYA/EREĞLİ CUMHURİYET LİSESİNDEN HALKIN YOLUNDA YURTSEVER ANTİ-FAŞİST LİSELİ GENÇLİK

Tatbiki'de gece öğrenimi açılmalıdır

Okulumuz Tatbikî Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nda yer darlığı öne sürülerek gece bölümünü kapatma kararı alınmış ve böylece, gün düz çalışıp gece okumak zorunluluğunda olan halk çocuklarının okuma hakkı gaspedilmiştir.

Okul idaresinin bu tutumu, niyeti ne olursa olsun, objektif olarak faşist diktatörlüğün eğitim siyasetine hizmet etmektedir.

Bugün, varlığını, iki süper devlete sırtını yaslayarak sürdürmeye çalışan faşist diktatörlük çalışan halka çektirdiği acıların yanısıra, öğrenci gençliğin yurtsever demokratik üniversite uğruna mücadelelerini de var gücüyle bastırıyor. Yurtları, okulları faşist işgal altına sokmak için, öğrenim özgürlüğü - can güvenliği mücadelelerini bastırmak için elinden geleni ardına koymuyor.

İşte, okulumuzun genel olarak burjuva-reformist eğilimli olan idaresinin gece bölümünü kapatma kararı, faşist diktatörlüğün bu siyasetlerinin bir devamı niteliği taşımaktadır.

Büyümekte olan bir çocuğun büyüyen ayaklarını kesmek değil, daha büyük ayakkabı almak doğrudur. Ama okulumuza yer sağlamak için kurulduğundan bu yana girişilen bürokratik girişimlerin bir sonuç vermediğini bildiğimizden, biz Tatbikî-Der olarak "Yer sorunu bu sene halledilmezse de gece bölümüne derhal öğrenci alınsın" talebini öne sürdük ve bu uğurda mücadele ettik. Çünkü, bu sene gece bölümü öğrencilerine yer sağlanması olanaksız değildi.

Okul idaresi, genelde reformcu burjuvazinin siyasetinin temsilciliğini yaptığından (ki bu siyaset onları son zamanlarda anti-demokratik tutumlara yöneltti), yer sorununun bürokratik yollardan başka bir çözümünü düşünemiyordu, ve bakanlığa bir heyet yollayarak yer rica etmek onların bir tek çaresiydi. Bakanlıktan, yer elde etme işlemlerinin kısa sürede hallolacağı vaadiyle dönünce, "derhal öğrenci alınsın" talebine iyice sırt çevirmeğe basladılar. Eğer büyük bir hızla bu bürokratik işlemler biter de yer sağlanırsa öğrenci alacak; isler ağır yürürse bu sene de öğrenci almayıverecekler. Tüm ülkede ellerinde lise diplomalarıyla açıkta kalmış, issizliğe mahkûm edilmiş yüzbinlerce gence, bir de okulumuzun gece bölümü adayları eklenecek. Reformcu burjuvazinin etkisindekiler kendi hallerine bırakılırsa, varacakları en ileri nokta bu.

Bizler, reformların, devrim uğruna mücadelenin bir yan ürünü biliyor ve gece bölümünün açılması mücadelesini, kitleleri doğru siyasetimiz doğrultusunda seferber etmenin bir aracı olarak görüyoruz. Kitleye şunu kavratmağa çalışıyoruz ki; ancak devrimci mücadele akademik-demokratik haklarımızı, vb. reformları söküp alabilecektir. Ne zaman reformlar amaç olursa, haklarımızın hediye edilmesini beklemeği gerektirecektir.

Reformlar, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerlerken karşımıza çıkan ağaçların meyvalarıdır. Ağaçları ne kadar kararlı sallarsak, o kadar çok meyva dökülecektir. Ama amacımız ağaçları yıkmak değil de, yalnız meyvaları düşürmekse, ellerimiz titreyecektir.

Biz, Tatbikî'li Halkın Yolu'ndan devrimciler olarak Tatbikî-Der yönetimine geldiğimizden bu yana, akademik-demokratik talepleri elde etme mücadelesine bu perspektifle bakmağa çalışıyoruz.

1977 Mart'ındaki Tatbikî - Der seçimlerinde de ortayolcular ile mücadelede bu noktayı esas almıştık. Bir siyasî mevzi olan dernek yönetimini almak için yaptığımız propaganda ve ajitasyonlarda, orta yolcuların elindeki dernek yönetiminin, ("Tek Yol Devrim" anlayışıyla), okul öğrencilerinin akademik-demokratik sorunlarıyla hiç ilgilenmediğini, derneğin varlığından okulda kimsenin haberdar olmadığını ve bu dernek yönetiminin, okul öğrenci derneği sıfatını artık taşıyamayacağı noktasında yürütmüş ve okulda bu doğrultuda bir muhalefet örgütleyip dernek yönetimini seçimlerde büyük bir farkla ele geçirmiştik.

Bundan sonraki süreçte, mücadelemiz, okul kitlesinin somut durumunu da değerlendirip kitlelerin akademik-demokratik haklı taleplerini hareket noktası olarak siyasetimiz doğrultusunda kitleleri demokratik halk devrimi mücadelesine katmada bir araç haline getirmek çabası oldu.

İşte bugün, gece bölümünün açılması sorununda da uğraşımız bunun içindir.

Gece bölümünün açılması için okul idaresini zorlamaların fayda etmediği noktada, insiyatif Tatbikî-Der önderliğindeki Tatbikî öğrencilerinin eline geçecek ve artık kendi sorunumuzu kendimiz çözümlemenin yollarını bulacağız... Yılmadan, yorulmadan ve ağaçları yıkmak amacıyla sallayarak.

Bu arada, yer yer, bölücü tutumlara girenler olduğunda, onlara karşı vereceğimiz mücadele, okul idaresine karşı mücadeleden kopuk olmayacaktır. Demokratik merkeziyetçilik ilkelerine uyarak eylem birliği yapmak, okulumuzdaki devrimcilerin bu konuda esas görevi ve sorumluluğudur. Eylem bölücülüğü yapmağa ve slogan anlaşmazlıklarını da buna kılıf yapıp tehditler savurmağa kalkışanlar, bindikleri dalı kestiklerini iyi bilmelidirler.

Tatbikî-Der, gece bölümünün açılması mücadelesini siyasetinin getirdiği azim ve kararlılıkla yükseltmektedir ve yükseltecektir.

TATBİKİ'DE GECE ÖĞRENİMİ DERHAL AÇILSIN ! KAYITLAR BAŞLASIN !

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK İLKESİNE SARILALIM ! İLKESİZ VE BÖLÜCÜ TUTUMLARA SON VERELİM !

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

GENÇLİĞE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ !

YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ !

NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

TATBİKİ-DER

Tüm-Der'de sosyal-faşist hegemonya yıkılacaktır

29-30 Ekim tarihinde TÜM-DER Genel Merkez kongresi yapıldı. Bu kongre, revizyonizmin gerçek yüzünü göstermesi bakımından çok önemlidir. Şöyle ki, kongrenin işleyiş yöntemi olsun, kongrede alınan kararlar ve tüzük değişiklikleri olsun; artık revizyonistlerin "sosyalist" maskelerini de attığını gösterdi.

Tamamen anti-demokratik bir şekilde ihraç ettikleri üyeleri; kendi hazırladıkları tüzük ve disiplin yönetmeliğinin açık hükümlerine rağmen, "savunma"larını yaptırmak bir yana, kongre salonuna dahi almadılar. Yine kendi önerileriyle oluşturulan, "tüzük değişikliği", "kararlar", "ihraçlarla ilgili "komisyon"ların işleyişlerini ayaklar altına aldılar. Muhalefetin konuşma hakkını, önerge hakkını engellediler. Muhalefetten konuşanların sık sık sözünü kesip, muhalefete açıkça fiili saldırıda bulundular. Kongrede "seçilen" bir divan yoktu, Genel Merkezin kuklası bir "divan" vardı.

Kongre'de aldıkları kararlar ise şöyleydi:

- Derneğin ilkeleri, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-"maoist" olmaktır,
- Faşistler ve "maocu"lar derneğe alınmazlar, derneğe üye ise atılırlar,
- Genel Merkez eleştirilemez,
- Genel Merkez'den izin alınmadan broşür, periyodik yayın çıkarılamaz,
- Genel Merkez'den izin almadan miting tertiplenemez, mitinge katılınamaz,
- Ülke ve dünya sorunları tartışılamaz,
- Bu kararlara uymayanlar şube yönetiminden atılırlar.

Şunu da bilirtelim, bu kararları aynen almışlardır. Bizim eklediğimiz hiç bir şey yoktur.

Tüzük değişikliklerinde ise en önemli olan şuydu:

- Şubeler, Genel Merkeze gönderdiği para oranında temsil edilirler.

İşte arkadaşlar, "sosyalizmi" dillerinden düşürmeyen, "sosyalistliği" kimseye bırakmayanların gerçek nitelikleri, gerçek yüzleri. Alınan bu "kararlar" ve "tüzük değişiklikleri", bırakın sosyalistliği, demokratlığa bile ters düşer. Bunlar aslında sosyal-faşisttirler. Yani görünüşte "sosyalist", gerçekte ise faşisttirler.

Memurların gittikçe yükselen, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı, iş ve can güvenliği, eşit işe eşit ücret, yöneticilerini kendilerinin seçmesi ve siyasi demokratik haklarını alma mücadelesini kontrol altına alamayan, bunu kendi emellerine alet edemeyen ve geniş memur kitlelerinin gittikçe daha çok yurtsever, antifaşist saflarda toplanmasını önleyemeyen revizyonistlerin, bu gibi durumlarda nasıl o "sosyalist" maskeyi attıklarını, tamamen faşizme uygun yöntemleri nasıl uyguladıkları tüm memur kitlesine öğretici olmalıdır.

Dünya halklarının baş düşmanlarından Sovyet sosyal emperyalizmini ve onun yurdumuzdaki işbirlikçilerinin (revizyonistlerin) bu sosyal-faşist karakterlerini, her zaman en geniş memur kitlesine kavratmaya çalışan, en küçük fırsattan faydalanarak onları teşhir eden yurtsever, anti-faşist, devrimci, demokrat memurların bu mücadelelerinin ne kadar haklı olduğu, bu gerçekle bir daha ispatlanmaktadır.

Şu gerçek de bir daha ispatlanmaktadır ki, artık revizyonizmle uzlaşmak, halka ihanete, geniş memur kitlesine ihanete götürür. Revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasında bir "orta-yol" yoktur: Ya revizyonizmden -sosyal emperyalizmin işbirlikçilerinden- yana olacaksın, ya da halktan yana. Ya karşı-devrimden yana olacaksın, ya da devrimden yana. Bu kesin seçenek, kendini gün geçtikçe daha da berrak durumda göstermektedir. Bu seçeneğin bir gerçek olduğu, bu kongrede de ispatlanmıştır: Şimdiye kadar hep bir "orta-yol" izlemeye çalışanlar, kongreyi anti-sosyal faşist gruplarla protesto etmek zorunda kalmışlardır.

Yurtsever, anti-faşist, devrimci, demokrat memurlar: Revizyonizmin, sosyal-faşizmin, sosyal-emperyalizmin gerçek yüzünü en küçük fırsattan yararlanarak teşhir edelim. İyi niyetli, samimi, devrimci bir kişiyi dahi onların safında bırakmayalım. Bu dönemde, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yönelen; memurların, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı, iş ve can güvenliği, eşit işe eşit ücret, yöneticilerini seçme ve görevden alma hakkı, demokratik sisasi hakları için verdiği mücadelenin en ön safına geçelim. Bu mücadeleyi daha da ilerletmekte ve en geniş memur yığınlarını örgütlemede büyük bir araç olan demokratik kitle örgütlerinin başından revizyonistleri atmak için daha fazla çaba gösterelim, daha fedakar olalım ve yurtsever, anti-faşist, devrimci, demokrat tüm memurların bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde en geniş birliğini sağlamada daha kararlı olalım.

YURTSEVER ANTİ-FAŞİST MEMURLAR

Kayseri

Faşist Baskılara Son!

Faşist diktatörlüğün yurdumuzun her tarafında dernekleri kapatması kitapçılara baskı yapması, grevleri, geceleri, mitingleri erteleme ve çalışması gerilediğinin bir örneğidir. Bunun bir yenisini de Kayseri'de yaptı. KYİB-DER'in (Kayseri Yurtsever İşçi Birliği Derneği) yapacağı HALK Gecesini sudan bahanelerle engelledi. Gösterdiği gerekçenin geceyle hiç alakası yok. Polis Kanununun 7. maddesine göre "Emniyet gerekli görürse halkın eğlence yeri olan sinema, tiyatro gazino, plaj vb. yerleri isterse kapatabilir" gösterdiği gerekçe bu. Gerekçenin geceyle hic bir alâkası yok. Gerekçeyi Valiyle birlikte gösteriyorlar. Yine KYİB-DER'in yapacağı "İşsizliği, Pahalılığı ve İşçi Kıyımını Protesto Mitingi"ni erteledi. Buna gerekçe olarak da yerel seçim yasağının 3 kasımda başladığını ileri sürmesi, fasist diktatörlük daha önce geçerli olan seçim yasağının 21 gün olması kanununu değiştirerek yapılacak miting ve geceler için 39 güne çevirdi.

Bunların arkasında yatan gerçekler nedir? Kayseri'de de işsizliğe, pahalılığa, sömürüye karşı kendiliğinden de olsa bir muhalefet gelişiyor, işçilerin fabrikalardaki grevleri her yerde yükselmeye başladı. Bunu gören faşist diktatörlük mitingleri geceleri erteliyor çünkü gelişen mücadeleyi önlemek istiyor. Şimdiye kadar Kayseri'de böyle bir muhalefet gelişmemişti, bu muhalefeti önlemek için faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetleri proleter devrimci gazeteleri (H.Y, H.K, H.B) satan Okul Yolu kitabevi sahibini tehdit ederek bu 3 gazeteyi satmamasını, satarsa da kendisi için iyi olmayacağını söyleyerek tehdit etmiştir. Daha öncede kitabevinin sahibini 1. Şubeye götürerek tehdit etmişler.

Bunun yanında devrim yapma diye kaygısı olmayan H.S oportünistlerine ise işbirlikçi tekelci burjuvazinin uşakları bile bir şey demiyor. Faşist 1. Şube Müdürü Vedat Özkan, "H.S. satabileceğini söylüyor". Çünkü H.S. efendisi Amerika için çalışıyor. En basit örneği Rus sınırında Amerikan uşağı Albayın Rusya'ya karşı çıktı diye gazetelerinde yazısını yayınlıyorlar, orduyu zayıflatmak istemeyen, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı parçalamayı düşünmeyen bu baylar yakında Amerikancı faşistlerle kolkola girip proleter devrimcilere saldıracaklar, ikisinin de amacı faşist diktatörlüğün sürmesidir.

Faşist diktatörlüğün bu engelleme ve sindirme çabaları bizi mücadelemizden alıkoyamayacak. Çünkü 1 Mayıs Mahallesi halkının mücadelesi, Elâzığ Fevzi Çakmak Mahallesinin faşist diktatörlüğe karşı verdikleri mücadele ve daha önemlisi Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesi bizim yolumuzu aydınlatıyor. Faşist diktatörlüğün baskısı bizim gazetemizin satışını engelleyemeyecek.

Bu baskı ve terörden kurtulmak için gücünü iki süper devletten alan faşist diktatörlüğün yıkılması yarı-sömürge, yarı-feodal yapının parçalanıp yerine Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurmaktan geçeceğini bilip bu uğurda mücadele ediyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

YAŞASIN 1 MAYIS GECEKONDU HALKININ ŞANLI DİRENİŞİ !

FAŞİST POLİSLER GAZETE SATIŞINI ENGELLEYEMEZ !

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

KAYSERİ'DEN BİR PROLETER DEVRİMCİ

Partinin merkezi

Baş.ta.sa.8'de

gerçek duygusundan kalkınır. Kitlelerde görmek istediğimiz bilinçten yola çıkmak, küçük haklar için mücadeleyi küçümsemek komünist tavır değildir ve kitleleri terketmeye, kitleden kopmaya götürür. Bu, parça çalışması "solculuğu"dur. Böyle bir çalışmanın Partide yeri yoktur.

4) İşçi sınıfının birliği revizyonizme karşı oluşturulmalıdır. Fakat revizyonist etkinlik, ancak mücadelenin içinde altedilir, dışında değil. Komünistler, işçi sınıfının, revizyonist ihanetin tabiatının bilincine ermesine önderlik etmeyi bilmeliler ve onu bu bilince günlük mücadelesinin pratiğinde erdirmeliler.

5) Birlik komisyonları ve komünist gruplar sendikal hayata katılma ve önderlik etmede birer araçtır. (Bu gruplar) bugüne kadar olduğu gibi salt akıl göstereni ve sarı yöneticilere itiraz eden yalın araçlar değildirler ve olamazlar.

İŞÇİ – KÖYLÜ İTTİFAKI

İşçi – köylü ittifakı işçi sınıfının birliğinden ayrı da geri düzeyde ve bu durum devrime ciddi zararlar getirdi. Gerçekten bu ittifak olmadığı için burjuvazi kuzeyle güneyi birbirinden ayırabildi ve 25 kasımı gerçekleştirebildi. Bununla birlikte 25 nisandan beri demokrat ve devrimci bir köylü hareketi gelişiyor. Burjuvazi bazı bölge köylülerini işçilere karşı kışkırttı, fakat bunu yaparken de demokratik ve devrimci amaç ve mücadele biçimleri olan gerçek bir hareketle dayandı.

Açıkça görülüyor ki, köylüler değişiklik istiyor ve bu değişiklikleri kendilerine bir teşvikle sunulmasını beklemiyorlar. Bu değişiklikleri elde etmek için örgütleniyor ve mücadele ediyorlar. Sömürülenin ve aracıların yokolmasını istiyorlar, toprak istiyorlar, devlet yardımı ve teknik yardım istiyorlar, elektrik, yol ve okul istiyorlar.

Bir çok yerde köylü hareketi faşizme ve emperyalizmin siyasi oyunlarının aleti oldu. Fakat böyle bir durum ortaya çıktıysa, bunun nedeni bizzat köylü hareketinin kendisi değil, revizyonistlerin anti-komünist provakasyonu ve devrimcilerin buna karşı mücadeledeki yetersizlikleridir. Revizyonistler komünizmin genel adından yararlanarak köyleri istila ettiler ve komünizm adını lekelediler. Kendilerini toprak reformunun ve köylülüğün refahının savunucusu gibi göstererek, oysa gerçekte bizi bastırmaya ve susturmaya geldiler. Tasfiyeci sendikacıların bazı köylerde faşizmi tasfiye etmek için ortaya çıktı oysa gerçekte sömürü ve sefaleti artırarak köylü ekonomisinin mahvolmasına yardımcı oldular. Ve nihayet, komünizm adına köylülerin en haklı taleplerini küçümseyip, çiğneyerek, gerici ve faşist şeflere köylülere komünizm ve işçi sınıfını en büyük düşmanları olarak tanıtma imkanı sağladılar.

Partimizin amacı köylü hareketinin içine girmek ve onu yönetmektir. Marksist-Leninistler bugüne kadar köylerde çalışmayı küçümsediler ve geçmişteki deneyleri ne merkezleştirdiler, ne de bundan yararlandılar. Bu uygulama, köylülerin devrimci bir önderlikten yoksun kalmalarına, dolayısıyla bazen faşistler tarafından yönlendirilmelerine objektif olarak yardımcı oldu.

Bu görev her şeyden önce komünistlerin alçak gönüllü olmasını gerektiriyor. Suya atlamadan yüzme öğrenilmez. İkinci olarak, köylerde komünist çalışmayı geliştirmek için hiç bir örgütlenme çabası esirgenmemeli. (Bu faaliyette) deneysizliğin, ayrıca revizyonistlerin faşistlerin kendi yöntemleriyle köylülerde ve işçi kardeşlerinde yerleştirmeyi başardıkları müthiş güvensizliğin (getireceği güçlüklerle) karşı karşıya kalma Partinin aleyhindir. Buna karşın ne faşistlerin, ne de burjuvazinin köylülerin haklarına ve devrimci titizliğine asla sahip çıkamamaları ve çıkamayacakları Parti lehine bir durumdur. Yoksul köylüler mücadele ediyor ve bu mücadele, köylüğü işçi sınıfıyla birleştiren bağın sağlamlığının garantisidir.

CEPHENİN İLERİCİ KESİMİ UDP'Yİ (DEMOKRATİK HALK BİRLİĞİ) DESTEKLEYELİM!...

Kısa süren varoluş döneminde UDP, devrimci halk hareketinde çok değerli bir faaliyet geliştirdi. Halk arasında siyasi berraklığı getiren sıkı bir çalışma yürüttü. Demokratik halk programını geniş ölçüde yaymağı uğraştı. Reformist hareketlere mücadele etti, küçük burjuvazinin ve halkın tüm sahte dostlarının yanıltıcı ihanet siyasetini mahkum etti.

Geniş kitle eylemlerine gerçek devrimci ve başlangıçta için önderlik etti. Halkımızın sömürü ve baskıya karşı bütün mücadelelerini cesaretle ve kararlılıkla destekledi. Halkın çıkarlarını tavizsizce savunan, sağlam temsilcileri önünde sindirdi ve baskıcı güçleri mahkûm etmek için elindeki kürsüden doğru bir biçimde yararlanarak düşmanlarına karşı savaş açan devrimci bir adayı Kurucu Meclise UDP seçtirdi ve bu layım modern revizyonist ihanetten bu yana Avrupa'da bir eşi yoktur.

Bu olaylar önemli olmakla birlikte, UDP'nin devrimci bir güç olarak daha kesin bir tavır almamasının olumsuz yönlerini de gözardı etmemeliyiz. Bu güçsüzlük esas olarak örgüt içindeki komünistlerin faaliyetlerindeki hatalara dayanıyor.

Esas görevin Parti inşası olduğunu görmeyen bir çok komünist UDP içinde sadece devrimci toplamak için çalışıyor, hücrelerin kitlelerle bağını gözardı ediyordu. Oysa bu, bir cephenin genişlemesi ve aynı zamanda ideolojik [illegible]

Ayrıca hücreler hücre-içi demokrasiye ve siyasi mücadeleye yeterince uyulmuyordu. Öte yandan komünistler UDP'de genellikle komünist propaganda ve ajitasyon için yararlandılar. Bu nedenlerle ki, komünistlerin UDP içindeki hücreleri kendi içine kapanma kitlelere sırt çevirme eğilimini gerçekleştirmesi halinde bir siyaset izlediklerini söylemek yerinde olur. Tek kelimeyle komünistler halkın en iyi savunucusu ve hizmetkarları olacakları yerde UDP'yi kendi hizmetlerine almayı getiren bir faaliyet yürüttüler.

Örgüt içindeki komünistlerin siyasi sekterlikleri bizzat UDP'yi sekter olmaya götürdü. Bu nedenle UDP yerinde bir taktik uygulayamadı, düşman kampı parçalamadı, dost olmayanları tarafsızlaştırmanın önemini kavramadı, halkın "çok temel" amaçları için mücadeleyi reddetti, günün siyasi sorunlarına sistemli olarak cevap verme çerçevesinde kalkmadı. Bu hatalara düşerken, "devrim şimdiden gündemdedir" diye düşünenlerin sekter tavrıyla (hareket etti). Bu durumda UDP'nin başlangıçtan beri kamu duyurularında hakim olan goşizmi ve uvriyerizmi altetmek mümkün olamadı.

Partimiz bu hatalarını düzeltmeli, her militan kitlelerin en iyi hizmetkârı ve UDP içindeki demokrasi mücadelesinin en uyanık savunucusu yapabilmek için mücadele etmelidir. Olgunlaşmada ve çalışmasında komünistlerin belirleyici rol oynadığı, prestij kazanmış siyasi bir güç olan UDP'nin saflarının genişlemesi ve güçlenmesini Partimiz kayıtsız şartsız destekliyor ve kararlıca savunuyor. PKP (R), hazırlanan büyük mücadeleler için UDP'yi gözardı edemeyecek siyasi bir halk örgütlenmesi olarak görüyor.

UDP geniş cephe inşasında önemli bir yer tutuyor. Daha şimdiden gündemdeki mücadelenin yönünü ve demokratik halk iktidarının amacını gösteren bir programa sahip olan UDP, kısa zamanda en iyi halk savaşçılarının bulunduğu önemli bir örgüte dönüşebilir ve diğer siyasi güçlerle anti-faşist anti-emperyalist partilere çeşitli ortak girişimler için çağrıda bulunabilir.

CEPHE DEMOKRATİK HALK ÖRGÜTLERİ AĞIDIR

PKP (R) her türden siyasi sektarizmi bertaraf ederek faşist hükümet darbesine yolları kapamak amacıyla, halk tabakalarını temsil eden tüm güçlerle, tabanda en büyük somut eylem birliğini gerçekleştirmek için mücadele ediyor. [illegible]

27 ARALIK 1975 / 5 OCAK 1976 GÜNLERİ ARASINDA YAPILAN PKP (R)'NİN BİRİNCİ KONGRE KARARLARINDAN ALINMIŞTIR.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE ★ SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ ★ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN ★ YÖNETİM YERİ: ÇATALÇEŞME SOKAK, 4/28 CAĞALOĞLU - İSTANBUL ★ ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 SİRKECİ-İSTANBUL ★ ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. YURTDIŞI YILLIK 400 TL. 6 AYLIK 200 TL. ★ ÖDEMELER İÇİN, POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547 ★ BASKI: DAILY NEWS OFFSET.

Kapatılan eğitim

Baş.ta.sa.6'da

men adayı genç üzerinde faşist terörün estirilmesi, onların zorla faşistleştirilmeye çalışılması demektir.

Üçüncü olarak, bu kurumlar, faşist militanların silahlı karargahları ve halka karşı saldırı üssü haline getirilmiştir.

Bütün bu gerçekler proleter devrimciler arasından sorunun önemini ve kayıtsız kalınamayacağını göstermektedir. Çünkü, bu soruna kayıtsız kalmak yarının faşist kadrolarının yetişmesine kayıtsız kalmak demektir. Faşist ideolojiyi üreten ve yayan kurumların yaygınlaşmasına seyirci kalmak demektir. Halka karşı saldırı üslerinin ve faşist çeteler için barınakların oluşması demektir. O halde hiçbirimiz kayıtsız kalmamalı, bu alandaki mücadelenin örgütlenmesine ve yürütülmesine önderlik etmeliyiz. Faşistlerin sistemli saldırılarının önemini kavramalı, sabırlı ve kararlı bir mücadele yürütmeliyiz.

Bununla birlikte faşizmin halktan gittikçe tecrit olduğunu, faşist klikler arasındaki çatlakların derinleştiğini de görmeliyiz. Proleter devrimcilerin tutarlı mücadeleleri bu süreci daha da hızlandırmaktır. Onları saldırganlıkları ile çöküşe gidişleri arasındaki çelişkiyi doğru kavramalıyız. Faşistlerin bugünkü durumunu yoğun bir yağmura benzetebiliriz. Yeni yağmaya başlayan yağmur hafif hafif çiseleyerek yağmaya başlar. Sona ermek üzere ikense; hızlı hızlı bardaktan boşanırcasına yağar. İşte faşistlerin durumu da buna benzemektedir. Onlar bütün gericiler gibi sonları yaklaştıkça azgınlaşmakta ve saldırganlaşmaktadırlar. Ama onlar yağmurun sona ermesi gibi kendiliğinden devrilmezler. Bütün gericiler gibi onlarda ancak halkın ihtilalci mücadelesiyle yıkılabilirler ve yıkılacaklardır. Bunun için her şeyden önce mücadeleye atılmalı, doğru bir mücadele yürütmeli, tüm yurtsever ve demokrat gençleri seferber etmeli, geniş halk kitlelerini mücadelenin içine katmalı, faşist yuvaları temizlemek için ileri atılmalıyız.

Eğitim Enstitülerindeki faşist işgallerin kırılmasını sağlayacak olan esas olarak buralardaki gençliğin mücadelesi olacaktır. Ancak bu mücadele halkın mücadelesiyle birleştirilirse başarı kazanabilir. Kaldı ki, bütün bunlar halkımızı doğrudan ilgilendirmektedir.

Çünkü, bütün bu durumlar, bugün halka düşman bir faaliyet yürütmekte, halka karşı saldırı üssü haline getirilmektedirler. Ancak hiç bir güç, halkın ve gençliğin devrimci mücadelesiyle faşist çetelerin buralardan atılmalarını engelleyemeyecektir.

Çünkü halkımız ve gençlik faşist eğitim değil, yurtsever devrimci eğitim istiyor. Halka karşı eğitim değil, halktan yana eğitim istiyor. O halde faşist saldırıları teşhir edelim. Kapatılan Eğitim Enstitülerinin açılması için Eğitim Enstitülerindeki faşist işgallerin kırılması için mücadele edelim.

Gelecek faşistlerin değil, halkımızın olacaktır !

Devrimci işçiler

Baş.ta.sa.4'de

leşin" laflarıyla bizleri pasifize etmekten ve yılgınlık tohumları yaymaktan başka ellerinden bir şey gelmiyordu.

Bugün AKALA fabrikasında, her türlü faşist-polis saldırısına, sosyal-faşist ihanete rağmen, mücadele sürmekte. Ve geçmiş yenilgilerden dersler çıkartıp, geleceğe güvenle, mücadelemizi, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı tüm halkımızın Devrimci Demokratik Halk İktidarı mücadelesiyle birleştirmekteyiz.

BİZLER MÜCADELEMİZDE ŞU HATA VE EKSİKLİKLERİMİZİ TESPİT EDİYORUZ

1- "Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine" şiarını hayata geçirmek için yeterince (bilinçsizliğimizden dolayı) mücadele edemedik, önderliği (eğer önderlik denirse) ortayolcu reformist sendikacılara bıraktık.

2- İşyerinden atılan ve ortayolcuların kayıtsız kaldığı işçi arkadaşların işe alınmaları için direnişimizi lafta bırakmamalı, pratiğe geçirmeliydik.

3- Yurtsever Anti-Faşist Direniş Komitesi oluşturmalıydık.

4- Daha önceki tecrübesizliğimizden dolayı fabrikadaki faşistlerin, polisin saldırılarına, sosyal-faşistlerin mücadelemizi engelleme çabalarına karşı, yapmamız gerekenin kendiliğinden bir şekilde mücadele eden işçilere, vermiş olduğumuz sendikal mücadelenin (ekonomik) baş düşmanımız iki süper devlete ve onların uşaklarına, sırtını Amerika'ya ve Rusya'ya dayayan faşist diktatörlüğe ve Rus uşağı sosyal-faşistlere karşı Demokratik Halk Devrimi mücadelesinden ayrılmayacağını işçi arkadaşlara kavratamadık.

5- Ortayolcu sendikacıların mücadelenin dışardan destek görmesini engelleyici, sekter, grupçu tavırlarını teşhir etmeli ve mücadeleyi proleter devrimcilerin desteğiyle ve birlikte yürütmemiz gerektiği konusunda ısrarla dayatmalıydık.

Biz, proleter devrimci Akala fabrikası işçileri, sırtını iki süper devlete dayayan faşist diktatörlüğün militarist güçlerinin panzerlerine, joplarına, otomatik makinalı tüfeklerine, tabancalarına, dozerlerine, sivil, resmi faşist köpeklerine karşı yılmadan, teslim olmadan 100'e yakın yaralı ve 10 evladını şehit veren 1 Mayıs (Ümraniye) gecekondu halkının yıkıma karşı verdiği ihtilalci mücadelesinden örnek alıyoruz. İki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı verdikleri mücadeleyi sonuna kadar desteklediğimizi, mücadelelerinde sonuna kadar yanlarında, omuz omuza olduğumuzu bildiririz.

KAHROLSUN FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI !

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

GECEKONDU YIKIMINA SON !

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

NE AMERİKA NE RUSYA

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

İSKENDERUN AKALA İPLİK VE DOKUMA FABRİKASINDA ÇALIŞAN HALKIN YOLU TARAFTARI İŞÇİLER

Almanya

Baş.ta.sa.3'de

teil montajında ise 7,82 marktır. Bu parayla nasıl yaşansın? Daha fabrikadan çıkar çıkmaz, ilk adımda bu bir kaç kuruş elimizden kirayıdı, su parasıydı, elektrik parasıydı diye çıkıp gidiyor. Bu soygunu burjuvazinin devleti kamu hizmetleri giderlerini gittikçe artırarak daha da ağırlaştırıyor.

Hausen'deki Killer und Keru fabrikasında işçilere saat ücreti olarak yalnız 7 mark ödeniyor. Offenbach'da Sorg temizlik firmasında yabancıların saat ücreti 3,50 marktır. MATO firması patronları ise yabancı işçilere 3,20 mark daha düşük ücret ödüyorlar.

Yabancı işçilerin ücretli köleliğini daha bir sürü örnekle göstermek mümkündür.

KAHROLSUN GERİCİ YABANCILAR KANUNU !

HAUSEN/OBERTHAUSEN'DE HALKIN YOLU'NDA DEVRİMCİ BİR PROLETER

Kıbrıs

Baş.ta.sa.1'de

Denktaş'ın kukla devleti "bağımsız" ilan etme teşebbüsü sönmeye mahkumdur. Ama Kıbrıs sorununda Türkiye proletaryası ve çalışan yığınlarına düşen acil görev, Kıbrıs'ın işgaline karşı sesini yükseltmek, süper devletlerin müdahalesine karşı ayağa kalkmaktır. Kıbrıs sorunu emperyalist süper devletlerin ve ülkemizdeki (Yunanistan ve Kıbrıs'taki de) işbirlikçilerinin eline bırakılamaz. Birleşmiş Milletler kararının uygulanması için mücadele edelim. Kıbrıs sorununu Kıbrıs halkı çözmelidir. Bize en başta Türk birliklerinin çekilmesi ve süper devletlerin müdahalesine karşı çıkma görevi düşer.

PKP(R)

Baş.ta.sa.8'de

yağmasına karşı çalışan kitleler kararlı bir mücadeleye girişiyor, grev ve işgaller genişliyor, kitlelerin çizgisinin derinleşmesi eğilimi güçleniyor ve gerici kanunlara karşı öfke artıyor.

Çalışan kitlelerin öncü savaşçısı olarak komünistlerin görevleri hakkında konuşan Pires, bu kongrede yer alan esas büyük çizginin işçi sınıfıyla fabrikalarda, kuruluşlarda, sendikalarda, köylerde, halkın iradesini temsil eden örgütlerde, derneklerde, okullardaki halkla bağlarını güçlendirmek, her zaman onların önünde olarak onlara önderlik etmek ve mücadeleye sevketmek olduğunu vurguladı.

Konuşmasında Pires yoldaş, kongrede açıklandığı gibi, şimdiki hareketin gelişmekte olduğu alanlara dikkati çekti. Bu alanlar şunlardır: Yaşam şartlarının ağırlaşması, işsizlik, toplu sözleşmelere karşı işçilerin ve halkın mücadelesi, kira kanunun çıkarılması ve büyük toprak sahiplerinden kurtulma mücadelesi NATO'ya karşı, Ortak Pazar'a katılmaya karşı mücadelesi, Portekiz'de Amerikan hakimiyetine karşı mücadelesi vb. En önemli görevlerden biri revizyonist partiye karşı onların sosyal emperyalizmin ajanları, emperyalizmin va atıkları olarak hain yüzlerini işçi sınıfının önünde teşhir ederek kararlı ve sürekli bir mücadele vermektir.

Bundan sonra 2. Kongrenin komünistlere, işçi sınıfına, çalışan halka ve Portekiz halkına bildirisi okunup onaylandı ve kongre kapandı. Kongreden sonra yeni Merkez Komitesinin 1. genişletilmiş oturumu yapıldı. Merkez Komitesi Sekreterliği ve Yürütme Komitesi seçildikten sonra Merkez Komitesi "2.Kongre kararlarını hayata geçirelim" kararını aldı.

M.K. 1. genişletilmiş oturumu kararı üç ana görevi vurguluyor: Birincisi, kongrenin siyasi kararını uygulamak için bütün parti seferber edilmelidir.

İkincisi, Partinin sloganlarını yaymalı ve onları işçi sınıfının ve halkın mücadele bayrağı haline getirmelidir.

1. genişletilmiş oturum kararı üçüncü görev olarak da yeni tüzüğün bütün parti tarafından tartışılmasının kavranmasını ve hayata geçirilmesini kaydı.

2. Kongrenin ürünü olan bu tüzük partinin temel yasası olup bütün üyeleri için bağlayıcıdır.

Partinin yeniden

Baş.ta.sa.8'de

Üçüncü dönem (1970-74): 1969 yılından beri yaratılan ajitasyon koşullarında Marksist-Leninist hareket yeniden siyasi mücadeleye atıldı ve sömürgeci savaşa karşı, özgürlükler uğruna verilen mücadelelerle yeni bir sıçrama yaptı. İşçi sınıfının desteğini kazandığı bazı hak mücadelelerinde ilk komünist işçi militanlar ortaya çıktı.

Fakat harekette öğrencilerin büyük çoğunlukta olması ve ideolojik gerilik hatalı eğilimleri olan yeni bir yelpaze açtı: Kendiliğindecilik, maceracılık, dogmatizm, kitlelerden kopukluk. Gruplar, şefler ve grup çatışmaları çoğaldı. Özellikle vahşi bir sekterizm içinde boğulan MRPP hızla yozlaştı. Aynı dönemde, bütünüyle kokuşmuş Vilar grubu Paris'te kendini "Portekiz Komünist Partisi" diye ilan ederken ülkedeki gerçek harekete "parti düşmanı" diye saldırıyor ve Marksizm-Leninizmin yayılmasına engel olmaya çalışıyordu.

Bu dönemin hakim niteliği Partinin yeniden inşasına zarar veren troçkist eğilimlerin ve sekterizmin yeşermesidir. Fakat bu olumsuz eğilimlerin altında gelecek döneme sahip çıkacak güçler toparlanıyordu.

Dördüncü dönem (1974-75): Faşizmin çökmesinden sonra kitle hareketlerinin geniş boyutlara ulaşmasıyla Cunhal kliğinin ihanet ettiği ve engellediği Marksist-Leninist hareket Cunhal grubunun karşısına gerçek bir Komünist Partisi çıkarma zorunluluğuyla karşılaştı. Grup tabanları birlik ve Parti için önderlikleri gitgide daha fazla zorladılar ve şeflerinden hesap sordular.

"Birlik-eleştiri-birlik", "Parti ve kitleler için mücadele" "Kahrolsun troçkizm", "revizyonizme karşı kitle mücadelesi" sloganları etrafında, hareket içinde birleştirici bir merkez ve grupların kaynaşmasına yönelik bir eğilim, troçkistlerin engelleyici çığlıklarına rağmen gelişti.

İşçi sınıfı içinde yer alan komünistlerin sayısı hızla arttı, üzerinden hala atamadığı goşizm, uvriyerizm ve sekterizm etkilerine rağmen hareket siyasi canlılık kazandı ve işçi sınıfını revizyonizmin etkisinden kurtarma mücadelesi başladı. Marksist-Leninistler gitgide daha geniş boyutta siyasi ve örgütsel görevlerle karşılaştılar ve Partinin inşası zorunlu hale geldi. Kitle mücadelesi ile revizyonizme ve troçkizme karşı verilen mücadele etrafında muğlaklık dağıtıldı. Hareketin sağlıklı unsurları toparlandılar ve oportünizmin yozlaştırdığı güçleri bertaraf ettiler. Vilar grubu ve Arnaldo Matos grubu Parti düşmanı tasfiyeci klikler olarak ilan edildi.

Nisan seçimlerinde Marksist-Leninistlerin elde ettikleri siyasi başarılardan sonra (seçim platformunda üçe ayrılmış olmasalardı bu başarılar daha da önemli olabilirdi) hareket nihai birleşme safhasına geçti. Özeleştiri yaparak Parti adını terkeden PMLK'nin diğer üç grupla birleşmesiyle ortaya çıkan ORPC (m-l), hareketin ileri doğru önemli bir adım atmasını sağladı. 1975 1 Mayıs'nda üç Marksistt-Leninist örgüt yüzbinlerce göstericiyi Lizbon ve Porto'da halk demokrasisi için biraraya getirerek ilk kez eylemde birleştiler. Marksist-Leninist hareket ülke siyaset sahnesinde gerçek bir siyasi güç olarak kendini gösterdi.

Beşinci dönem yeniden inşa edilen Parti kongresinin hazırlık dönemidir. Bu dönem ORPC (m-l)'nin 31 Temmuz tarihli çağrısıyla ve PMLK-OCMLP-ORPC (m-l)'nin 12 Ağustos tarihli ortak açıklamasıyla başladı ve Portekiz Komünist Partisi'nin 27 Aralık 1975 tarihinde yeniden inşasına kadar sürdü.

Bu son dönemin muhasebesini yapmak için henüz çok erken olmasına rağmen, Marksist-Leninistlerin büyük çoğunluğunun gruplara ve hiziplere karşı mücadele ederek Parti'de birleşmesine yol açan geniş bir birlik hareketinin başladığı açıktır. Yeniden inşa kongresi, Portekiz komünistlerinin uzun süren devrim mücadelesinde önemli bir olaydır. Kongre, kitlelerin kapitalist rejime, emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelesinde yeni bir safha açtı.

Ancak, kongre döneminde de Parti'nin belirtmesi gereken ciddi hatalar kendini gösterdi: Marksist-Leninist kitle baştan itibaren seferber edilemedi, kitlenin birlik arzusu hayata geçirilemedi OCMLP'nin oportünist şefleri köklü biçimde tecrit edilemedi. Nitekim bu şefler, örgüt militanlarının bir kısmını geçici bir süre Parti'den uzak tutabildiler. Bu mücadele döneminin zengin öğretilerinden ders alan Parti, şimdiye kadar komünistlere ve halk mücadelesine bunca zarar getiren grupçuluk dönemini ilk ve son olarak tarihe gömmek için techizatlanacaktır.

PARTİNİN İNŞASI

PKP(R), PKP'nin devrimci geçmişinin, hata ve sevaplarının mirasçısıdır. Aynı zamanda, çeşitli biçimlerde saflarımızda hala kendini gösteren 12 yıllık grupçu dönemin mirasçısıdır.

Bugünkü görevimiz olan Parti inşasını olumlu sonuçlandırabilmek için geçmişten ders çıkartmalıyız.

Birincisi siyasi mücadele ve kitlelerle sıkı bağlar Partimizin canıdır ve bu öz, ne "saf ideoloji" içinde, ne goşizm, ne de maceracılık içinde boğulup kalmamalıdır. PKP(R) yukardan aşağı proleter ruha sahip, Marksizm-Leninizmi ülkenin somut şartlarına uygulayabilen ve işçi sınıfıyla halka devrim yolunda önderlik edecek bir Parti olmalıdır.

İkincisi: Parti revizyonizme karşı mücadele içinde çelikleşir ve ancak bu mücadele içinde gelişip güçlenir. Faşizme, kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadele hep modern revizyonizme karşı mücadele ile birlikte yürütülmelidir.

Üçüncüsü: Komünistlerin birliğini engelleyen, iç demokrasiyi ayaklar altına alan ve troçkizme zemin hazırlayan grupçuluğu, şeflere ve hiziplere karşı hep uyanık bulunmak zorunludur.

Dördüncüsü: Parti demokratik-merkeziyetçilik ilkesine kesinlikle uymalıdır. PKP içindeki bürokratik eğilim Parti için demokrasiyi kısıtladı ve bu durum Partinin yozlaşmasının başlıca nedenlerinden biri oldu. Portekiz komünistleri geçmişin bu dersini hiç akıldan çıkarmayacaklar. Arnavutluk'taki yoldaşların belirttiği gibi "Partimizin içindeki Bolşevik eleştiri ve özeleştiri şarta ve kısıtlamaya tabi olamaz" ve "sadece Parti içi demokrasi Parti tabanına yönetimi eleştirme ve denetleme imkanını, yönetici organlara en nitelikli kimseleri seçme imkanını verir."

Beşincisi: Parti üyelerinin ideolojik seviyesini yükseltmeli, işçi sınıfını kumanda görevine getirerek yönetici organların giderek proleterleşmesi amacıyla kadro politikasına çok önem vermelidir. Kadro politikası; 'toplamadan önce ekmek gerekir' ve 'kadrolar partinin en değerli varlıklarıdır' anlayışı üzerinde temellendirilmelidir. Önderlik yöntemlerini ve çalışma tarzını düzeltmek, organlara hayatiyet kazandırmak ve hücrelerin yaratıcılık ruhunu geliştirmek gerekir. Parti savunmasını güçlendirmek ve liberalizmin ciddi belirtilerine karşı proleter uyanıklığı arttırmak gerekir. Aksi halde mücadele genel talepler içinde eriyip gider.

Altıncısı: Uluslararası komünist hareketten tecrit olan bir parti asla Marksizm-Leninizmi layıkıyla hayata geçiremez ve geçmişte olduğu gibi dar deneyciliğin ve sağ oportünizmin içinde yozlaşır. PKP(R) Çin Komünist Partisi ve Arnavutluk Emek Partisi'nin başını çektiği uluslararası komünist hareketle sıkı bağlar geliştirecektir.

Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz fikirlerinin, Mao Zedung ve Enver Hoca yoldaş gibi proletaryanın yüce yöneticilerinin önderliğinde, Partisinde örgütlenmiş ve merkez komitesi tarafından kaya gibi birleşmiş Portekiz komünistleri, tüm savaşlardan galip çıkacaklar ve Portekiz işçi sınıfı ve halkını kurtuluşa ve sosyalizmin aydınlık geleceğine kavuşacaklardır.

(27 ARALIK 1975/5 OCAK 1976 GÜNLERİ ARASINDA YAPILAN PKP(R)'NİN 1. KONGRE KARARLARINDAN ALINMIŞTIR.)

Gazetenin

Baş.ta.sa.2'de

yız. Gazetemizin "Kimin için?" olduğunu iyi kavramalıyız. Bu kimin için meselesi çok önemlidir. Gazetemizin halkımıza en iyi hizmeti götürebilmesini temin için, yöremizin özgül şartlarını iyi değerlendirerek zaman zaman eleştirilerimizi gazeteye ulaştırabilmeli, ve yöresel sorunlarımızın gazetemizde tartışılmasını sağlamalıyız. Yerel olayların doğurduğu fırsatları iyi değerlendirerek gazetemizi kitle içinde satabilme şartlarını aramalıyız. Her tarafın faşistlerle dolu olduğu, burjuvazinin tüm dikkatlerini bizim üstümüzde topladığı düşüncelerimizi ve bundan doğan hatalarımızı aşmalıyız. Fırsat buldukça gazetemizi işçi kitlesinin, kır proletaryasının yoğun olduğu yerlerde satmaya çalışmalıyız. Kitlelerden korkmamalı, kitlelere güvenmeliyiz. Kitle içinde gazete satarken, günlük olaylarla ilgili olarak kitlenin somut durumunu açıklayan propagandalar yapmalıyız. Örneğin; zamları protesto, pahalılığa son, tüm halka iş ve can güvenliği gibi konularda kısa ve özlü konuşmalar yapmalıyız. Gazete alanların ve orada bulunanların soracakları soruları olgunlukla ve devrimci tarzda cevaplandırmalıyız. Kafalarına takılan çelişkileri açıklamalı, devrimciliğin ne olduğunu anlatmalıyız. Gazetemizin topraksız köylülerin toprak mücadelesini, işçilerin patronlara karşı mücadelesini, ezilen halkın iş ve can güvenliği mücadelesini anlattığını, halkımızın kurtuluş yolunu gösterdiğini anlatmalıyız. Bu tavır da bizim HALKIN YOLU'nu halka yaygın biçimde götürmemizi sağlayacaktır.

Türk ve Kürt milliyetler ve diğer azınlıklardan oluşan halkımız kendine göre çeşitli yanlış düşünceler taşımaktadır. Köylülerimiz ve şehir küçük burjuvazisi geri fikirlere sahip olduğu gibi, proletarya içinde de birçokları küçük burjuva fikirler taşımaktadırlar. Bu fikirler onların mücadele içine çekilmesine engeldirler. İlerleyebilmeleri için onları eğitmede ve hatalarını giderme de onlara yardımcı olmalı, bu konuda sabırlı ve kararlı olmalıyız. Kitleler hatalarında ısrar etmedikleri sürece onların olumsuzlukları üzerinde durmamalı, onlarla alay etmemeli, onlara düşmanca davranmak gibi hatalara düşmemeliyiz. Devrimciler kitlelerin gazetemiz etrafında birleşmelerine, siyasette ilerlemelerine, tek bir yürek ve tek bir kafa halinde ileri atılmalarına çalışmalıdırlar. Kitlelerde geri olan fikirlerin, tutum ve davranışların atılıp, devrimci olanın geliştirilmesini sağlamalı, bunun için gazetemizin doğru siyasetleri etrafında örgütlenme gereğini vurgulamalıdırlar.

Proleter devrimciler, gazetemiz az satıldığında, "Kitleler üzerinde henüz gerici fikirler etkin ondan az satıyoruz" veya çok satıldığında "Doğru yoldayız" diyerek ham hayaller kurmamalıdır. Ya da kolay ve ucuz biçiminden kendilerine üstünlük payı çıkarmamalıdırlar. Devrimci siyasetimizin yaygınlaşması yolunda gazetemizi en geniş kitlelere ulaştırabilmek için daha nelerin yapılması ve nelerin yapılmaması gerektiğine köklü biçimde eğilmeliyiz.

"Yazarken ya da konuşurken, seni anlaması, senin çağrına inanması ve seni izlemeye hazır olması gereken sıradan işçiyi (ve yoksul köylüyü) hiçbir zaman aklından çıkarma. Kimin için yazdığını ve kimin için konuştuğunu hiçbir zaman aklından çıkarma" diyen Dimitrov yoldaşın direktifleri gazetemiz HALKIN YOLU'nu yaygınlaştırmada rehberimiz olsun.

İmkânlarımızın sınırları içinde gazetemizin satışını AZAMİYE çıkaralım.

Gazetemizin satışını AZAMİYE çıkaranlardan öğrenelim.

Yaşasın HALKIN YOLU'nun Marksist-Leninist çizgisi.

URFA'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ PROLETER

Mahalli seçimler

Baş.ta.sa.1'de

yarı-sömürge, yarı-feodal yapının en azgın savunucusudur. Reformcu CHP de, bu yapıyı korumak ve sürdürmek temelinde yükselmekte, onu en iyi kendisinin savunacağını ispat etmeye çalışmaktadır. Ülkemizde bu yapının hiç bir geleceği yoktur ve halk kitleleri tarafından mutlaka yıkılması gerekir ve yıkılması kaçınılmaz ve vazgeçilmezdir. Bugün, işte bu sallanan düzeni koruma yarışında olan bu partilerin, halkın ve ülkenin geleceği için yapacağı hiç bir şey yoktur. Onların yapacağı tek şey, işbirlikçi hakim sınıfların isteklerinin peşinden halkı sürüklemektir. Nitekim, şimdi olan da budur. Çünkü, seçimler sonrası ne olacağı, önümüzdeki gelecek, emperyalistler ve işbirlikçi hakim sınıflar tarafından belirlenmiştir.

İşbirlikçi ekonomi yavaşlamış ve hızla durmaktadır. Çalışabilmesi, döviz ve ithalat ihtiyaçlarının karşılanmasına bağlıdır. Türkiye, dünyada iflas halinde olan 3 ülkeden biridir. Dış borçları ve dış ticaret açığı rekor seviyeye varmıştır. Emperyalistler ve onların mali örgütü Uluslararası Para Fonu (IMF), yeni borçlar ve bağımlılık dayatmış, paranın değerinin düşürülmesi de dahil, bir sürü yeni baskı tedbirleri getirmiştir. Özellikle başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistler ve işbirlikçi hakim sınıflar, bütün bunların bir an önce yerine getirilmesini, eğer MC bunları gerektiği gibi yapamazsa, bir AP-CHP veya benzeri bir hükümet kurulmasını istiyorlar. Demirel, IMF'nin acele etmesine gerek olmadığını, seçimler sonrası isteklerini rahatlıkla kabul edebileceğini söylüyor. Bu durum ülkenin bağımlılığını daha da derinleştirecek, çalışan yığınların üzerine yeni baskı ve sömürü yükü yıkmaya devam edecektir.

İşte, burjuva partilerinin, "seçimler bir dönüm noktası olacak", "halkın çıkarı için çok önemli" vs. süslerine rağmen, seçimler sonrası olacaklar bunlardır. Burjuva partilerin kitleleri sürüklemek istediği gelecek budur.

Ancak unutmamak gerekir ki, bütün bunlar, sadece emperyalistlerin ve işbirlikçilerin isteğidir. Çalışan halk yığınları ise, değil bunlara katlanmak, bütün baskı ve zulümden kurtulmak istiyor. Gerek önceden hazırlanan bu tuzakları yıkmak, gerekse çalışan yığınların kurtuluş mücadelesini başarıyla ilerletmek için, faşistleri, sosyal-faşistleri teşhir etmek, azgın düşman niteliğini göstermek, reformcu CHP'nin sahte hayallerini açığa çıkarmak gerekir. Proleter devrimciler ve çalışan halk yığınları bakımından bu seçimlerin önemi, bu görevlerimizi yerine getirmek, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi geliştirebilmektir. Bunu yapabildiğimiz oranda seçimler önemli olmuş olacaktır.

PKP (R): PORTEKİZ HALKININ DEVRİM VE SOSYALİZM MÜCADELESİNİN ŞANLI ÖNDERİ

PORTEKİZ HALKININ DEVRİM VE SOSYALİZM MÜCADELESİNİN ŞANLI ÖNDERİ

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (YENİDEN ÖRGÜTLENMİŞ) PKP(R) 25 ARALIK 1975 - 5 OCAK 1976 YILLARI ARASINDA BİRİNCİ KONGRESİNİ YAPARAK KURULDU, PKP(R), CUNHAL (KÜNHAL) REVİZYONİSTLERİNİN ELİNE GEÇEREK SOSYAL-EMPERYALİZMİN ALETİ REVİZYONİST BİR PARTİ HALİNE GELEN PKP'NİN VE 12 YILLIK MARKSİST-LENİNİST GRUPLAR DÖNEMİNİN MİRASÇISI OLARAK YENİDEN İNŞA EDİLDİ.

PKP(R) "EN GÜÇ ŞARTLAR ALTINDA BİLE GERÇEK KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞTİRMEK HER ZAMAN MÜMKÜNDÜR" ANLAYIŞI İLE 12 YIL SÜREN GRUPLAR DÖNEMİNİ YIKARAK KURULDU.

ÜLKEMİZDE DE PROLETARYA PARTİSİNİN YENİDEN İNŞASINA IŞIK TUTACAK PKP(R)'NİN BU KIYMETLİ DENEYİNİ HALKIN YOLU 16. SAYISINDA YAYINLAMIŞTI.

PKP(R) MODERN REVİZYONİZME, TROÇKİZME VE OPORTÜNİZME KARŞI AMANSIZ MÜCADELE İÇİNDE İNŞA EDİLDİ.

PKP(R) HER GEÇEN GÜN İŞÇİLERİ, KÖYLÜLERİ, TÜM PORTEKİZ HALKINI BÜYÜK BİR HIZLA BAYRAĞI ALTINDA TOPLAMAKTADIR. VE BUGÜN AVRUPA'DA ÖRNEK GÖSTERİLEN İKİ PARTİDEN BİRİSİDİR.

PKP(R)'NİN 2. KONGRESİNE KATILAN DELEGELERİN % 60'INDAN FAZLASININ KOL EMEKÇİLERİ OLMASI BUNUN BİR İFADESİDİR.

TÜRKİYE MARKSİST-LENİNİSTLERİ PORTEKİZ HALKININ DEVRİM VE SOSYALİZM MÜCADELESİNİN BİRİCİK ÖNDERİ OLAN PKP(R)'Yİ MİLİTAN YOLDAŞLIK DUYGULARI İLE SELAMLAR.

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (YENİDEN ÖRGÜTLENMİŞ) MERKEZ KOMİTESİ YAYIN ORGANI BANDEİRA VERMELHA'DAN PKP(R)'NİN İKİNCİ KONGRESİ İLE İLGİLİ YAZILARDAN ALINMIŞTIR.

Açış konuşmasında 1. ve 2. kongre arası dönemin devrimci eylemlerle dolu bir karakteri olduğu belirtiliyor. "Bu kongreden", deniyor, "Bizim ve kitlelerin eylemleri çok daha güçlenmiş ve yükselmiş olarak çıkacak ve Partimiz sınıfıyla birlikte emin adımlarla ileri atılacaktır. Devrimcileşmede ve proleterleşmede yeni adımlar atılacak, Parti safları canlanacak, militan ruhumuz ve kaynaşmamız artacaktır.

"Proletaryamız başını şanlı Çin Komünist Partisi ve kahraman Arnavutluk Emek Partisi'nin çektiği mücadelesiyle her gün biraz daha dünya devriminin zaferine yaklaşan uluslararası proletaryanın ordusunun ayrılmaz bir parçasıdır. Kardeş partilerden ve özellikle bilge ve yüce Arnavutluk Emek Partisi ve sınanmış kahraman Brezilya Komünist Partisi'nden gelen destek bizim için yalnızca çok değerli değil, aynı zamanda cesaret kaynağı olmuştur." Yazıda ayrıca AEP 7. Kongresi ve bu kongrede Enver Hoca'nın raporunun Marksist Leninist hareket için önemine işaret ediliyor.

Açış konuşmasından sonra AEP'nin gönderdiği mesaj ve sonra da Merkez Komitesi raporu okundu. Delegeler konuştular. Daha sonra siyasi karar ve Merkez Komitesi raporu oybirliğiyle onandı.

Kongre, Çin Komünist Partisi, Arnavutluk Emek Partisi, Brezilya Komünist Partisi ve bütün Marksist-Leninist komünist partilere selam mesajları gönderilmesine ittifakla karar verdi.

Yeni merkez komitesi seçimi coşkun bir birlik havası içinde yapıldı.

Portekiz Komünist Partisi (R) 2. Kongresi, partinin, proletaryanın sınıf menfaatlerine ve Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin ödünsüz ilkelerine bir sadakatin kanıtıydı.

Kongrenin kapanış konuşmasını Eduarda Pires Yoldaş yaptı ve Portekiz Komünist Partisi'nin (R) 2. kongresinin büyük bir siyasi hareketlilik dönemini taçlandırdığını, kongrede alınan kararların partinin kollektif sağduyusunun bir ürünü olduğunu, partinin, işçilerin ve halkın eyleminin militan tecrübesinin sentezi olduğunu söyledi. Kongrenin, partinin kısa fakat şanlı varoluş dönemi içinde gerçekleştirdiği önemli zaferlerin tayin edici bir faktör olan devrimcileşme ve proleterleşme hareketinin ilk adımı attığını ekledi.

Eduardo Pires yoldaş, partinin ana görevinin kongrede tesbit edildiği gibi işçi sınıfının politik birliği için mücadele etmek olduğunu belirtti. En önemli görevlerden birinin işçi sınıfıyla köylülüğün Parti önderliğinde ittifakını yaratmak olduğuna dikkati çekti. "Tavrımızın doğruluğu " diye devam etti Pires yoldaş, "Bütün Partinin burada tesbit ettiğimiz esas görevin çözümüne dört elle sarılmasını sağlama mücadelesinin seyri içinde ispatlanacaktır, ki, bu sayede Parti sınıf mücadelesinin başına geçerek siyasi kararını ve tüzüğünü halkın bütün katmanlarının günlük eylemi için siyasi bir silah haline getirecektir."

Portekiz'de ekonomik, politik ve sosyal durumun geniş bir tahlilini yapan konuşmacı Amerikan ve Alman emperyalizminin koruduğu satılmış gerici burjuvazinin devlet iktidar organları üzerinde kontrolünü yeniden kurmayı başardığını ve imtiyazlarını yeniden kazanmak için saldırı durumunda olduğunu söyledi. Ağır ekonomik krizin sonuçları Portekiz işçi sınıfı ve çalışan kitlelerin omuzlarına daha da ağır bir şekilde yıkılıyor. Sağ güçler yeniden örgütleniyor, ve demokratik özgürlüklere saldırıyor. Fiyat artışlarına, ücretlerin dondurulmasına, işsizliğe, faşizmin yeniden canlandırılmasına büyük sermayenin azgın sömürü ve

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Partinin yeniden inşası

Portekiz'de Marksist-Leninist akımın günümüze dek süregelen en belirgin yönü, ideolojik ve siyasi geriliğidir. Partiyi yeniden inşa edebilmek için Marksist-Leninist hareketin 12 yıl mücadele etmesi gerekti. Bu, olağanüstü uzun bir süreçtir. Bu yavaşlık Parti içi sınıf mücadelesinin yaşatılmamasına ve Partiyi yeniden inşa etmek için çok sayıda militanın Parti saflarından ayrılmasına bağlıdır. Bu durum o ana kadar Portekiz Komünist Partisi (PKP) içinde birikmiş komünist deneyle bağların tamamen koparılmasına yol açtı. Hareket, her türden hata ve sapmayı yeniden yaşayarak aşağı yukarı sıfırdan başladı.

1964-1966 yılları arasındaki 1. dönemde, az sayıda militan, revizyonist ihanete başkaldıran ilk Marksist-Leninist örgüt olan Portekiz Marksist-Leninist Komitesi (PMLK) içinde gruplaştılar. PMLK kısa zamanda, ÇKP ve AEP'nin doğru çizgisi etrafında gruplaşan dünya Marksist-Leninist hareketiyle birleşerek Cunhal'in ihanet ettiği devrimin ve uluslararası proletaryanın bayrağını yeniden yükseltti. PMLK, Cunhal yönetiminin oportünizmini, özellikle işçi-köylü ittifakının reddedilmesini, sömürge halklarıyla ittifakın terkedilmesini, anti-faşist halk ayaklanmasının ve demokratik halk devrimi hedeflerinin terkedilmesini ciddi biçimde eleştirdi. PMLK, böylece Portekiz'de Marksizm-Leninizmin ideolojik ve siyasi olarak yeniden doğuşunun temellerinin attı. Bunun için çok önemli bir rol oynadığı söylenebilir.

Fakat PMLK revizyonist ihaneti bütün derinliğiyle -parti yıkıcılığı- kavrayamadığı için, Partinin yeniden inşasını, yani esas halkayı kavrayamadı bu da onu çöküşe götürdü. Faaliyetinde Parti sorununu esas almayan PMLK revizyonizmle bağlarını koparmada yarı yolda kaldı.

PMLK ideolojik mücadeleyle kendini sınırlamadı ve hemen siyasi mücadeleye atıldı. Ancak, o dönemde çok aktif olan küçük-burjuva maceracı cereyana kendini kaptırdı. Kitlelerin anti-faşist mücadelesinin başına geçme yerine aktif azınlık maceracılığını tercih etti. Parti inşası ve kitle çizgisi yerine Halk Eylem Cephesi (HEC)'in gerillacı tutumunu ikame etti. Proletarya ve kitleler içinde kök salmaya teşebbüs etmedi; yoldan çıkmış Parti içinde mücadele sürdürmeye ve Partinin yeniden inşası için gerekli proleter devrimci çekirdeği oluşturacak komünistleri kendi safına kazanmaya çalışmadı. Bunun yerine, tam bir küçük burjuva devrimci grup gibi davranarak tasfiyeci maceracılığa atıldı ve polis tarafından ezildi. PMLK üyelerinin ve özellikle yöneticisinin polis karşısındaki metanetsizliği, bozgunun ardından gelen krizi daha da derinleştirdi. PMLK'nin çöküşüne yol açan hatalar, ardından 10 yıllık grupçu dağınıklığı getirdi.

İkinci dönem (1966-1969) baskıdan kaçan zayıf Marksist-Leninist güçlerin geri çekilme ve çöküş dönemidir. Pratik olarak ilticaya dönüşen devrimci hareket, çeşitli grup ve fraksiyonlara bölündü. Bunlardan bazılarına gerillacı kendiliğindencilik ("Parti kitlelerden doğar", silahlı mücadele verelim, federalizm) hakim olurken bazılarında da dogmatizm (militanlar ve parti, mücadelenin dışında doğar) hakim hale geldi. Bu ikinci akım HEC'in gerillacılığına, kendiliğindenciliğe ve troçkizme karşı doğru eleştiriler getirmiş olmasına rağmen, kitleleri küçümseme anlayışı bu akımı da yozlaşmaya itti.

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Binlerce Portekizli devrim ve sosyalizm mücadelesi için PKP(R)'nin bayrağı altında toplanıyor.

Partinin merkezi görevi anti-faşist yurtsever cepheyi inşa etmektir

Bugüne kadar komünistlerin merkezi görevi partiyi kurmaktı. Şimdi parti var olduğuna göre, komünistlerin merkezi görevi, Portekiz halkının anti-faşist yurtsever cephesini inşa etmektir. 25 kasımda faşizmin ileri adım atması ile açılan gedik bize bu görevi acilen yerine getirmemiz gerektiğini gösteriyor.

Günümüzde halkın özgürlüğünü ve elde ettiği demokratik haklarını büyük tehlikeler tehdit ediyor. Faşizm tehlikesi gerçektir. General Spinola'nın Portekiz'in Özgürlüğü için Demokratik Hareket adındaki gizli faşist partisi MDLP'nin kilit mevkilere ve askeri aygıta yerleşmiş adamları ile, CIA ajanları tarafından desteklenen büyük sermayeciler ve emperyalistler, faşist bir saldırı başlatmak için uygun anı bekliyorlar.

Dış yardımlarla ve NATO kanalı ile Amerikan emperyalizmine ve Alman sosyal demokrasisine bağlı 6. hükümet faşizme yolları açıyor. Revizyonist partinin aktif işbirliğinden de yararlanarak elindeki askeri iktidar aracılığıyla, halk hareketine karşı büyük bir saldırı başlattı. Askerlerin demokratik haklarının kökünü kazıyıp, basını denetimi altına aldıktan sonra şimdi de sömürüyü katmerleştirerek ve özgürlükleri kısıtlayarak ekonomik durumu sermayenin ve emperyalizmin yararına dengelemek istiyor. Bu siyaset faşist hükümet darbesinin başarılı olabilmesi için tüm koşulları birleştirmek demektir.

Şu anda Parti'nin önünde acil ve merkezi bir siyasi görev duruyor: Halkın mevzilerini ve özgürlüklerini savunarak ve hükümetin baskısına karşı mücadele ederek ne pahasına olursa olsun hazırlık halindeki faşist hükümet darbesini önlemek. Halk güçleri, gerici tırmanışı durdurma imkânına sahip olduklarını ve faşizmin zaferinin kadiri mutlak olmadığını gösterdiler. Fakat bunun için halkın aşılmaz bir barikat, geniş bir mücadele cephesi oluşturması gerekiyor. İşçi sınıfının birliği ve işçi-köylü ittifakının sağlam temellerine dayanan halk kadar geniş bir cephe olmalı. Bunlara dayanmayan bir cephe ne ayakta durabilir, ne de ilerleyebilir.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

İşçi sınıfı halkın ekmek ve özgürlük mücadelesini ve örgütlenme hareketini yönetebilecek yegane güçtür, çünkü bu kavgada kaybedecek hiç bir şeyi olmayan, ama kazanacak koskoca bir dünyası olan yegane sınıftır. Çünkü kapitalist toplumun temeli ve kökeni olan sömürü ve baskıyı en fazla, en güçlü hisseden odur.

Fakat, işçi sınıfı tarihi rolünü yerine getirebilmek için birleşik, örgütlü ve devrime yönelik olmalı. Oysa bu durum henüz gerçekleşmiş değil. İşçi sınıfı henüz tüm engelleri yenebilecek ve ardından halkı sürükleyebilecek kadar bilinçli ve örgütlü değil.

Bu gücü gerçekleştirmek, büyük-küçük çeşitli mücadeleler içinde, sadece siyasi amaçlarda değil, ekonomik ve sosyal amaçlar -daha fazla özgürlük, daha fazla ekmek, daha iyi yaşam ve çalışma koşulları- etrafında günlük seferberlikten geçen uzun vadeli bir görevdir.

Şu anda yeniden inşa edilen Parti, üyelerinden bu zorunlu ve acil görevi yerine getirmelerini istiyor. Sadece Parti, işçi sınıfının örgütlü gücü olarak ona sonuna kadar doğru önderlik eder. Sadece Parti, mücadele içinde karşısında birleşmemiz gereken kapitalist düşmanı ve bu mücadelenin zorunluluğu olarak revizyonist hainleri temizleyebilir.

Bu nedenle PKP (R), ekmek ve özgürlük kavgasında öz savunması için işçi sınıfının kendiliğinden geliştirdiği örgüt ve organlara yön vermek zorundadır. Parti, burjuva saldırısının mutlaka ilk boy hedefi olacak bu işçi komisyonları için bir siyaset belirlemelidir. İşsizlerin mücadelesini doğru temellerde hızlandırmalı, örgütlemeli ve özellikle işçi sınıfı birliğinin en geniş temeli olan sendikaların ele geçirilmesindeki gecikmeyi kapatmalıdır. Sendikalardaki zayıf etkinlik, işçi sınıfıyla zayıf bağın bizzat belirtisidir.

Bugün sendikalar hâlâ büyük çoğunluğuyla işçi sınıfının değil, revizyonizmin işçi sınıfı üzerindeki tahakkümünün aracıdır. Peki, sendikaları burjuvazinin bu güçlü ajanının elinden koparıp almak için ne yapıldı? Hiç bir yön ve siyasi çizgiye sahip olmadan sadece kötü örgütlenme tedbirleri alındı.

İşte size Parti'nin köklü bir biçimde değiştirmesi gereken bir uygulama. Parti henüz kesin bir sendikal siyasete sahip olmayabilir, ancak daha şimdiden bu siyasetin belirlenmesine yarayacak değerli ilke ve çalışmalara sahibiz. Bunlar 5 tanedir:

1) Sendikal çalışma fabrikalarda verilir. Sendika yönetimleri, fabrikadaki işçinin talep ettiği çok çeşitli hakların belirlenmesi ve ortaya çıkarılması temelinde ele geçirilir.

2) Doğrudan sendika yönetimleri için verilen mücadele bugün sendikal mücadelenin itici gücü olamaz. Fakat fabrikalardaki sendikal mücadele için yönetim mücadelesi önemlidir. Programsız ve örgütlenmemiş çalışmaya güvenerek ilerlemek mümkün değildir. Merkez Komitesinin sıkıca desteklediği canlı sendika grupları olmadan, Parti faaliyetine çok uygun zemin hazırlayan ve sendikal ajitasyonun en yoğunlaştığı dönemler olan sendika seçimlerinde hiç meyva toplayamayız.

3) Sendikal çalışma, kitlelerin

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Arnavutluk Emek Partisi'nin PKP (R)nin 1977 yılında yapılan 2. Kongresi'ne gönderdiği mesaj

Sevgili Yoldaşlar,

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Partinizin ikinci kongresinin yapılmasını kıvançla karşılıyor. Partimiz Merkez Komitesi, Arnavut komünistlerinin ve emekçi halkın duygularını dile getirerek, bu vesileyle size içten proleter selâmlarını sunar.

Kardeş Portekiz Komünist Partisi (R) nin ikinci kongresi çalışmalarının Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz öğretilerinin ışığında yürütüldüğüne ve tam bir başarıyla taçlanacağına inancımızı ifade etmek isteriz. Kongre kararları, Partinizin, Portekiz işçi sınıfı ve emekçi halkının hayati çıkarlarını ülkedeki faşist tehlikeye, kapitalist baskı ve sömürüye ve ABD emperyalizmine karşı, Portekiz de sosyal ilerleme ve sosyalizm yönünde savunmak için verdiği devrimci mücadeleyi ilerletecektir.

Özgürlük ve bağımsızlık çabaları ve savaşlarıyla dolu uzun bir tarihi olan yiğit ve yurtsever Portekiz halkı, Salazar'ın vahşi faşist diktatörlüğünün hakim olduğu şartlarda bile, faşist baskı ve sömürüye ve yerli burjuvaziye karşı sosyal kurtuluş mücadelesini aralıksız sürdürdü. Portekiz halkının kararlı mücadelesi faşist diktatörlüğü yıkmıştır. Ancak Sovyet sosyal emperyalizminin aleti olan Cunhal'in revizyonist partisi hain ve grev kırıcı eylemleriyle Portekiz emekçi kitlelerini devrim yolundan saptırmaya çalışıyor.

Portekiz Komünist Partisi (R) nin kuruluşu Portekiz halkının devrimci mücadele tarihinde bir dönüm noktasıdır. Şimdi Portekiz işçi sınıfı öncü Marksist - Leninist Partisine sahiptir, emekçi köylülük ve diğer sömürülenler yığınlarla ittifak içinde demokratik halk devrimi davasını ilerletmek için mücadele etmektedir ve en yüce amacı ve ülküsü olan sosyalizme ve komünizme doğru azimle ilerlemektedir. Partinizin kuruluşu Marksizm-Leninizmin modern revizyonizme ve işçi sınıfının menfaatlerinin diğer düşmanlarına karşı önemli bir zaferdir. Gerçek Marksist-Leninistlerin Portekiz Komünist Partisi (R) içinde örgütlenmesi ve birliği, modern revizyonistlerin, Troçkistlerin ve her cins oportünistin ihanetinin teşhiri yalnızca Portekiz işçi sınıfı için değil, dünya devrimi açısından da bir zaferdir.

Sevgili delege yoldaşlar,

Partimiz tarafından proleter enternasyonalizmi ruhuyla eğitilen Arnavut komünistleri ve emekçi halkı, mücadelenizi özel bir ilgiyle izliyor. Zaferlerinizi kendi zaferleri biliyorlar. Arnavutluk Emek Partisi ile Portekiz Komünist Partisi (R) arasında düzenli ve kardeşçe bağlar vardır. İki eşit kardeş partimiz birbirinden öğrenmeli ve birbirine yardım etmeli, sosyalizm, ulusların özgürlüğü ve bağımsızlığı için başlıca düşmanın, baskı ve sömürü sistemlerini savunan en büyük kuvveti ve insanlığı üçüncü bir dünya savaşına sürükleyecek dolaysız tehlikeyi temsil eden iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi saldırgan ve hegemonyacı siyasetine karşı sınıf mücadelesi barikatlarında omuz omuza savaşmalıdırlar.

Portekiz Komünist Partisi (R) delegasyonu, 1976 kasım ayında AEP 7. kongresinin çalışmalarına katılması proleter enternasyonalizminin ve iki kardeş parti arasındaki yakınlaşmanın açık bir ifadesi olduğu kadar komünistlerimiz ve halkımız için de yüreklendirici bir olaydır. Partinizin Merkez Komitesine tüm militanlarına ve 28 Kasım 1976'da AEP 7. Kongresini desteklemek için Lizbon'da yapılan mitinge katılmış olan diğer emekçi halka yürekten şükranlarımızı ifade etmek isteriz. Bunu Partimiz için değerli bir enternasyonalist yardım, Arnavutluk'ta sosyalizmi tümüyle inşa etmek ve sosyalist anavatanımızı savunmak için yiğitçe mücadele veren ülkemiz işçi sınıfı ve emekçi halkı için bir ilham kaynağı olarak görüyoruz.

Devrim ve sosyalizm davası için şanlı mücadelenizde ikinci kongrenize yeni ve hep daha büyük başarı ve zaferler diliyoruz, yürekten.

Yaşasın Portekiz Komünist Partisi (R) ikinci kongresi!

Arnavutluk Emek Partisi ile Portekiz Komünist Partisi'nin militan dostluğu ve Marksist-Leninist birliği güçlensin!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

(xxx)

İspanya Komünist Partisi (M-L)
Almanya Komünist Partisi (M-L)
İtalya Komünist Partisi (M-L)
Şili İhtilâlci Komünist Partisi
Arjandin Komünist Partisi (M-L)
İranlı Marksist-Leninist örgütü TUFAN,
Yunanistan Komünist Partisi (M-L) ve Angola Komünist Partisi de mesaj göndermişlerdir.